

Særberetning

Finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken

Rammen er kompleks, og Kommissionen har
indtil videre kun vedtaget én afgørelse

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

Indhold

	Punkt
Resumé	I-IV
Indledning	01-12
Samhørighedspolitikken	01-02
Finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken	03-09
Roller og ansvarsområder på det undersøgte område	10-12
Revisionens omfang og revisionsmetoden	13-17
Bemærkninger	18-77
Den komplekse retlige ramme gør det vanskeligt for Kommissionen at anvende finansielle korrektioner	18-30
Formålet med finansielle korrektioner er ikke blot at sikre, at EU's udgifter er lovlige og formelt rigtige	19-20
Proceduren for finansielle korrektioner er ikke tidsbunden	21-24
Proceduren vedrørende Kommissionens obligatoriske finansielle nettokorrektioner er kompleks og underlagt begrænsninger	25-26
Den retlige ramme for perioden 2021-2027 forbedrer ikke bestemmelserne væsentligt i forhold til den foregående periode	27-30
Kommissionen har selv kun vedtaget én afgørelse om finansiell korrektion, men har foreslået medlemsstaterne at foretage finansielle korrektioner	31-65
Medlemsstaterne foretog finansielle korrektioner på grundlag af Kommissionens kontrol og Revisionsrettens revisionsresultater	32-33
Svagheder i Kommissionens vurdering og dens anvendelse af finansielle korrektioner som reaktion på dens revisionsresultater	34-41
Kommissionen foretog ingen finansielle korrektioner på grundlag af Revisionsrettens revisionsresultater, men anmodede medlemsstaterne om at gøre det	42-46
Kommissionens anvendelse af bestemmelserne for 2014-2020 om obligatoriske finansielle nettokorrektioner gav ikke de forventede resultater	47-65

Rapporteringen om gennemførelsen af finansielle korrektioner er ikke tilstrækkeligt pålidelig **66-77**

De samlede korrektioner er ikke oplyst, og de indberettede beløb er ikke tilstrækkeligt pålidelige **67-70**

Medlemsstaterne rapporterede ikke altid korrekt om finansielle korrektioner foretaget på grundlag af revisionsmyndighedernes kontrol **71-72**

De anslåede fremtidige korrektioner afspejler ikke Kommissionens evne til at identificere og korrigere fejl i samhørighedsudgifterne **73-77**

Konklusioner og anbefalinger **78-89**

Bilag

Bilag I - Tidslinje for den proces, der fører til en finansiell korrektion foretaget af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser

Bilag II - Retlige betingelser for anvendelse af obligatoriske finansielle nettokorrektioner vedrørende alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne

Bilag III - Sammenligning af de anslåede fremtidige korrektioner og faktiske finansielle korrektioner vedrørende operationelle programmer med en restfejlfrekvens på over 2 %

Forkortelser:

Glossar

Kommissionens svar

Tidslinje

Revisionsholdet

Resumé

I Samhørighedspolitikken gennemføres under delt forvaltning, hvilket betyder, at medlemsstaterne og Europa-Kommissionen i fællesskab er ansvarlige for at beskytte EU-budgettet. Medlemsstaterne skal sikre, at de udgifter, som de anmoder om at få godtgjort fra EU-budgettet, er uden væsentlig fejlforekomst. Kommissionen kan inddrive uretmæssigt udbetalte EU-midler fra medlemsstaterne, og i sidste ende står den ved den årlige budgetdechargeprocedure over for Europa-Parlamentet og Rådet til ansvar for udgifternes formelle rigtighed. For at udelukke regelstridige udgifter fra EU-finansiering skal både medlemsstaterne og Kommissionen foretage finansielle korrektioner, når det er nødvendigt.

II Vi undersøgte, om tilgangen til finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken er godt udformet, og om Kommissionen har gjort effektiv brug af korrektioner til at beskytte EU's finansielle interesser. Vi undersøgte den lovgivningsmæssige ramme for 2014-2020 og 2021-2027 samt anvendelsen og rapporteringen af finansielle korrektioner i perioden 2014-2020.

III Samlet set konkluderer vi, at Kommissionen opdagede uregelmæssigheder og svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne og foreslog finansielle korrektioner, som medlemsstaterne foretog. Den vedtog sin første afgørelse om finansiell korrektion vedrørende perioden 2014-2020 i september 2025. Vi konstaterede, at Kommissionens evne til selv at foretage finansielle korrektioner begrænses af flere faktorer:

- Den retlige ramme for mekanismen vedrørende finansielle korrektioner er kompleks og ikke strengt tidsbunden. Bestemmelsen om, at kun økonomiske aktører kan være skyld i uregelmæssigheder, betyder desuden, at der ikke kan anvendes korrektioner over for organer, der er udpeget som nationale programmyndigheder med ansvar for at gennemføre EU-budgettet, vedrørende deres udøvelse af denne rolle. I de situationer, hvor der er størst risiko for EU-budgettet, kan det således ikke i sig selv føre til en obligatorisk finansiell nettokorrektion fra Kommissionen, at en programmyndighed har forsømt at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt.
- Den retlige ramme for perioden 2021-2027 forbedrer ikke bestemmelserne væsentligt i forhold til perioden 2014-2020.
- I nogle tilfælde kvantificerede Kommissionen de foreslåede korrektioner forkert og afveg fra bestemmelserne i EU-lovgivningen ved at begrænse omfanget af de nationale myndigheders fremtidige revisioner.

- I nogle tilfælde blev indledningen af proceduren for finansielle korrektioner forsinket og procedurens varighed forlænget, fordi der skulle udføres yderligere kontrolarbejde efter den endelige revisionsberetning og foretages langvarig opfølgning med henblik på at nå frem til enighed mellem Kommissionen og medlemsstaterne om størrelsen af de finansielle korrektioner.
- Det tog Kommissionen for lang tid at følge op på af Revisionsrettens revisionsresultater.
- I nogle tilfælde ændrede Kommissionen sine endelige revisionsresultater uden tilstrækkelig begrundelse, og i nogle tilfælde undlod den at følge op på kvantificerbare revisionsresultater identificeret af Revisionsretten.
- Kommissionen har ikke fastsat kriterier for vurdering af alvorlige mangler og kategorisering af centrale krav, som er tilstrækkeligt klare til at sikre en objektiv vurdering. I en række tilfælde anvendte Kommissionen ingen obligatoriske finansielle nettokorrektioner, selv om de retlige kriterier var opfyldt. Da den indledte proceduren for obligatoriske finansielle nettokorrektioner med indvirkning på de midler, som medlemsstaterne modtager, gjorde den det mere end tre år efter, at de retlige kriterier var opfyldt, og foreslog lavere finansielle korrektioner end krævet.
- Kommissionen rapporterer om de finansielle korrektioner, der foretages af medlemsstaterne, men de oplysninger, den giver, er ufuldstændige og ikke tilstrækkeligt pålidelige.

IV På grundlag af vores konklusioner anbefaler vi, at Kommissionen:

- anvender finansielle korrektioner som fastsat i den retlige ramme
- sikrer rettidig gennemførelse af finansielle korrektioner
- sikrer ensartethed i vurderingen af forvaltnings- og kontrolsystemer og evalueringen af alvorlige mangler
- forbedrer gennemsigtigheden og nøjagtigheden i rapporteringen af korrektioner vedrørende samhørighedspolitikken i de årlige aktivitetsrapporter og den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport.

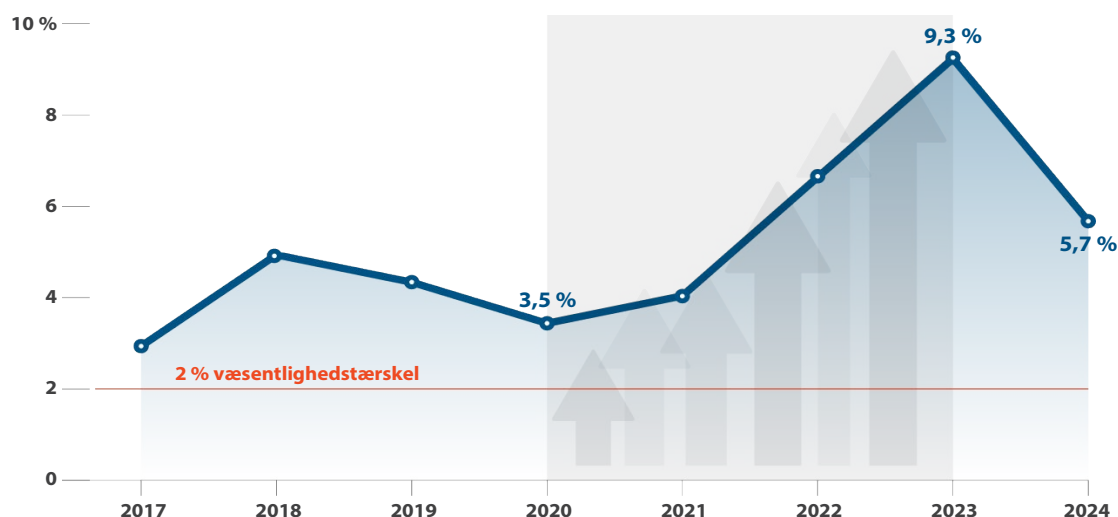
Indledning

Samhørighedspolitikken

01 Samhørighedspolitikken gennemføres under delt forvaltning¹, hvilket betyder, at medlemsstaterne og Europa-Kommissionen² i fællesskab er ansvarlige for at beskytte EU-budgettet. EU-finansieringen til samhørighedspolitikken i programmeringsperioden 2014-2020 - inklusive midler fra genopretningsbistanden til samhørighed og til områder i Europa (REACT-EU) - udgjorde i alt 404,8 milliarder euro³. Medlemsstaterne skal sikre, at de udgifter, som de anmoder om at få godtgjort fra EU-budgettet, er uden væsentlig fejlforekomst. Kommissionen skal træffe foranstaltninger til at inddrive uretmæssigt udbetalte EU-midler fra medlemsstaterne, hvis de ikke selv korrigerer sådanne udgifter, hvilket i første omgang er deres ansvar.

02 I vores årsberetninger rapporterer vi konsekvent en fejlforekomst for samhørighedspolitikken, som ligger over væsentlighedstærsklen på 2 %, hvilket viser potentialet for yderligere korrigerende foranstaltninger. I de seneste år har fejlforekomsten ligget betydeligt over denne tærskel, som illustreret i [figur 1](#).

Figur 1 - Anslået fejlforekomst i samhørighedsudgifterne, 2017-2024

Kilde: Revisionsretten, baseret på dens årsberetninger.

¹ Artikel 74 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 (forordningen om fælles bestemmelser).

² Artikel 325 i traktaten om Den Europæiske Union.

³ Den åbne dataplatform for samhørighedsområdet, Europa-Kommissionen.

Finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken

03 For at udelukke regelstridige udgifter fra EU-finansiering skal medlemsstaterne og Kommissionen⁴ foretage finansielle korrektioner. Samhørighedspolitikens regler om finansielle korrektioner er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser. Der gælder én forordning om fælles bestemmelser for perioden 2014-2020⁵ og én for perioden 2021-2027⁶.

Medlemsstaternes finansielle korrektioner

04 Når medlemsstaternes programmyndigheder opdager uregelmæssigheder, anvender de finansielle korrektioner ved at trække de regelstridige udgifter fra i de betalingsanmodninger eller regnskaber, de indgiver til Kommissionen. De kan erstatte de ikkestøtteberettigede udgifter med andre udgifter inden for det samme operationelle program, som de anser som lovlige og formelt rigtige⁷. Dermed opretholdes programmets samlede EU-finansieringsniveau.

05 Medlemsstaternes finansielle korrektioner baseres på revisioner foretaget af de nationale revisionsmyndigheder (3,4 milliarder euro siden begyndelsen af perioden 2014-2020⁸) og på forvaltningsverificeringer, men også på Kommissionens egne revisioner og dens opfølgning på revisioner udført af Revisionsretten og undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

⁴ Artikel 85 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

⁶ [Europa-Parlamentets og Rådet forordning \(EU\) 2021/1060 om fælles bestemmelser](#)

⁷ Artikel 143, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

⁸ Bilag til [GD REGIO's årlige aktivitetsrapport for 2024, s. 119](#), og [GD EMPL's årlige aktivitetsrapport for 2024, s. 118](#).

Kommissionens finansielle korrektioner

06 Når Kommissionen opdager regelstridige udgifter⁹ anmeldt med henblik på EU-finansiering, eller en alvorlig mangel i forvaltnings- og kontrolsystemet, underretter den medlemsstaten om sine foreløbige konklusioner som fastsat i forordningen om fælles bestemmelser. Hvis der opnås enighed, foretager medlemsstaten den finansielle korrektion som beskrevet i punkt **04** og **05** ovenfor¹⁰. Derved udelukkes de pågældende udgifter, og midlerne kan genanvendes til korrekte udgifter.

07 I tilfælde af uenighed mellem Kommissionen og medlemsstaten skal Kommissionen vedtage en afgørelse om finansiell korrektion¹¹. I dette tilfælde må medlemsstaten ikke erstatte de regelstridige udgifter med andre støtteberettigede udgifter, og den EU-finansiering, som den modtager, reduceres definitivt. Da alle finansielle korrektioner, som Kommissionen træffer afgørelse om, definitivt reducerer medlemsstatens tildelte midler, kalder vi dem "finansielle nettokorrektioner".

08 Hvis Kommissionen eller Revisionsretten opdager uregelmæssigheder, der viser en alvorlig mangel i en medlemsstats forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde, som ikke var blevet identificeret, rapporteret og korrigeret af medlemsstaten før den dato, hvor den blev opdaget¹², skal Kommissionen foretage en finansiell korrektion, uanset om medlemsstaten er indforstået eller ej. Den direkte nedsættelse af de EU-midler, som medlemsstaten har til rådighed vedrørende det pågældende operationelle program, skal have en præventiv effekt og understrege vigtigheden af at overholde EU-reglerne. De nedsættelser, der kræves i henhold til artikel 145, stk. 7, i forordningen om fælles bestemmelser, kan ikke undgås ved, at medlemsstaterne erklærer deres enighed med Kommissionen, og vi kalder dem derfor i denne beretning "obligatoriske finansielle nettokorrektioner". De er obligatoriske i den forstand, at medlemsstaterne ikke har mulighed for at erstatte de regelstridige udgifter med korrekte udgifter - som i forbindelse med de finansielle korrektioner, der er omhandlet i punkt **06** og **07**.

⁹ Kriterium fastsat i artikel 144 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

¹⁰ Ibid., artikel 145, stk. 5.

¹¹ Artikel 145, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

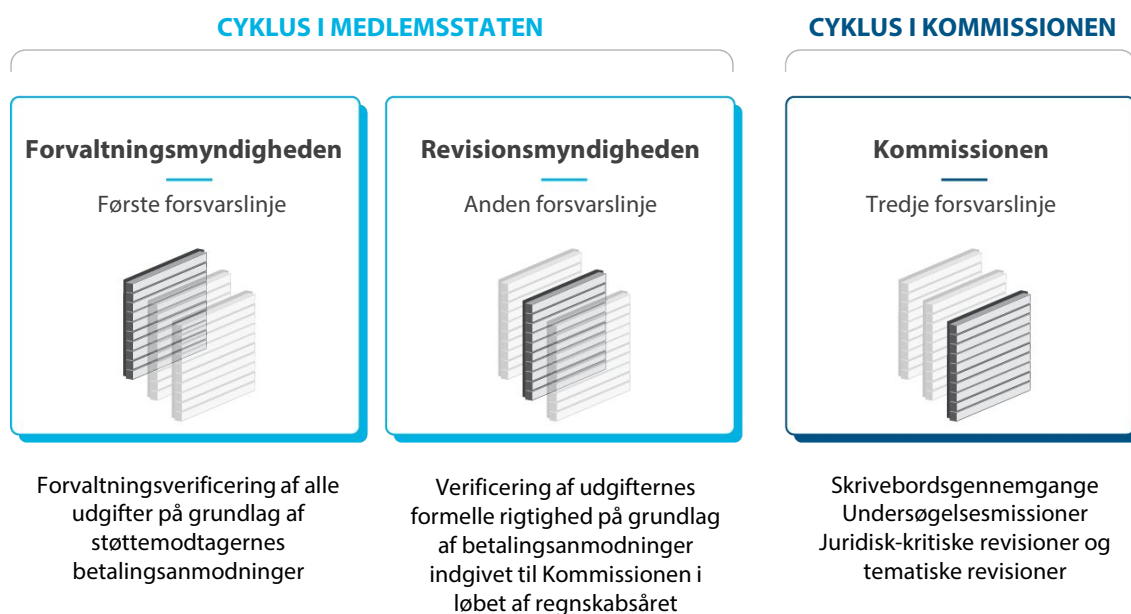
¹² Ibid., artikel 145, stk. 7.

09 I de årlige aktivitetsrapporter for 2024 rapporterede Kommissionen, at medlemsstaterne havde foretaget finansielle korrektioner til en værdi af 1,4 milliarder euro i siden begyndelsen af perioden 2014-2020 på grundlag af dens egne revisioner (79 % af tilfældene), revisioner udført af Revisionsretten (14 %) og undersøgelser foretaget af OLAF (7 %)¹³. Kommissionen vedtog sin første afgørelse om finansiell korrektion vedrørende perioden 2014-2020 i september 2025.

Roller og ansvarsområder på det undersøgte område

10 Der er indført tre niveauer af kontrol og sikkerhed for at sikre, at udgifterne under samhørighedspolitikken er formelt rigtige, jf. [figur 2](#).

Figur 2 - Samhørighedspolitikens ramme for intern kontrol og sikkerhed

Kilde: Revisionsretten, baseret på figur 4 i [analyse 03/2024](#).

¹³ Bilag til GD REGIO's årlige aktivitetsrapport for 2024, s. 120, og GD EMPL's årlige aktivitetsrapport for 2024, s. 119.

11 I henhold til EU-lovgivningen har medlemsstaterne "i første række ansvaret for at undersøge uregelmæssigheder, for at foretage de nødvendige finansielle korrektioner og for at søge inddrivelse"¹⁴. Forvaltnings- og revisionsmyndighedernes kombinerede kontrolarbejde på medlemsstatsniveau resulterer i et vigtigt element kaldet "sikkerhedspakken".

12 I vores [særberetning fra 2017 om forebyggende foranstaltninger og finansielle korrektioner på samhørighedsområdet i perioden 2007-2013](#) konkluderede vi, at Kommissionen samlet set havde gjort effektiv brug af de foranstaltninger, som den i perioden 2007-2013 rådede over til beskyttelse af EU-budgettet mod regelstridige udgifter. Vi konstaterede imidlertid også, at Kommissionen havde svært ved at overvåge gennemførelsen af finansielle korrektioner, og at medlemsstaternes oplysninger om gennemførelsen ikke var tilstrækkelige til at muliggøre en solid overvågning. Vi konstaterede, at de lovgivningsmæssige bestemmelser for perioden 2014-2020 i væsentlig grad havde styrket Kommissionens muligheder for at beskytte EU-budgettet, navnlig ved at integrere finansielle korrektioner i den årlige sikkerhedspakke og ved at forpligte Kommissionen til at anvende finansielle korrektioner under særlige omstændigheder. Vi anbefalede Kommissionen at etablere et integreret overvågningssystem vedrørende korrigerende foranstaltninger, at gøre effektiv brug af de styrkede bestemmelser og at pålægge finansielle korrektioner, når det var nødvendigt.

¹⁴ Artikel 143, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

Revisionens omfang og revisionsmetoden

13 Ved denne revision vurderede vi, om tilgangen til finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken er godt udformet, og om Kommissionen har gjort effektiv brug af korrektioner til at beskytte EU's finansielle interesser i perioden 2014-2020.

14 Vi vurderede navnlig:

- om de lovgivningsmæssige rammer for både perioden 2014-2020 og perioden 2021-2027 udgør et passende grundlag for, at Kommissionen kan pålægge finansielle korrektioner, når det er nødvendigt
- om Kommissionen havde gjort passende brug af sine egne og Revisionsrettens revisionsresultater til rettidigt at foretage finansielle korrektioner i overensstemmelse med lovgivningen
- om Kommissionen har indført et robust system til rapportering om gennemførelsen af finansielle korrektioner.

15 Vores revision dækkede udgiftsperioden 2014-2020 og var baseret på udgifter anmeldt i regnskabsårene 2017-2023. Vi vurderede også de lovgivningsmæssige rammer vedrørende finansielle korrektioner for perioden 2021-2027. Vi indhentede revisionsbevis ved:

- gennemgang af relevant EU-lovgivning, retspraksis, akademisk litteratur, evalueringsrapporter og politikdokumenter
- analyse af vejledning til medlemsstaterne og Kommissionens interne retningslinjer og procedurer for anvendelse af finansielle korrektioner
- gennemgang af beretninger fra Kommissionens Interne Revisionstjeneste
- gennemgang og analyse af en stikprøve af sager (revisioner) med henblik på at vurdere Kommissionens identifikation og vurdering af uregelmæssigheder, og hvordan disse blev afspejlet i finansielle korrektioner
- kvantitativ analyse af data hentet fra Kommissionens systemer og fra offentliggjorte rapporter
- møder med ansatte i Kommissionen.

16 Med henblik på vores vurdering udtog vi tre forskellige risikobaserede stikprøver af revisioner under hensyntagen til væsentligheden af de konstaterede uregelmæssigheder og procedurernes varighed:

- a) 16 revisioner foretaget af Kommissionen med forslag til finansielle korrektioner
- b) 15 revisioner foretaget af Revisionsretten, som beskrev kvantificerbare fejl
- c) 14 revisioner foretaget af Kommissionen og to foretaget af Revisionsretten, som beskrev væsentlige fejl, der potentielt kunne have resulteret i obligatoriske finansielle nettokorrektioner fra Kommissionens side.

17 Vi valgte at foretage denne revision tidsnok til, at centrale interessenter kan tage hensyn til dens resultater i forbindelse med den kommende afslutning af de operationelle programmer for perioden 2014-2020 og gennemførelsen af perioden 2021-2027. Vi forventer, at vores beretning vil bidrage til drøftelserne om eventuelle fremtidige lovgivningsmæssige forbedringer vedrørende udformningen og anvendelsen af finansielle korrektioner.

Bemærkninger

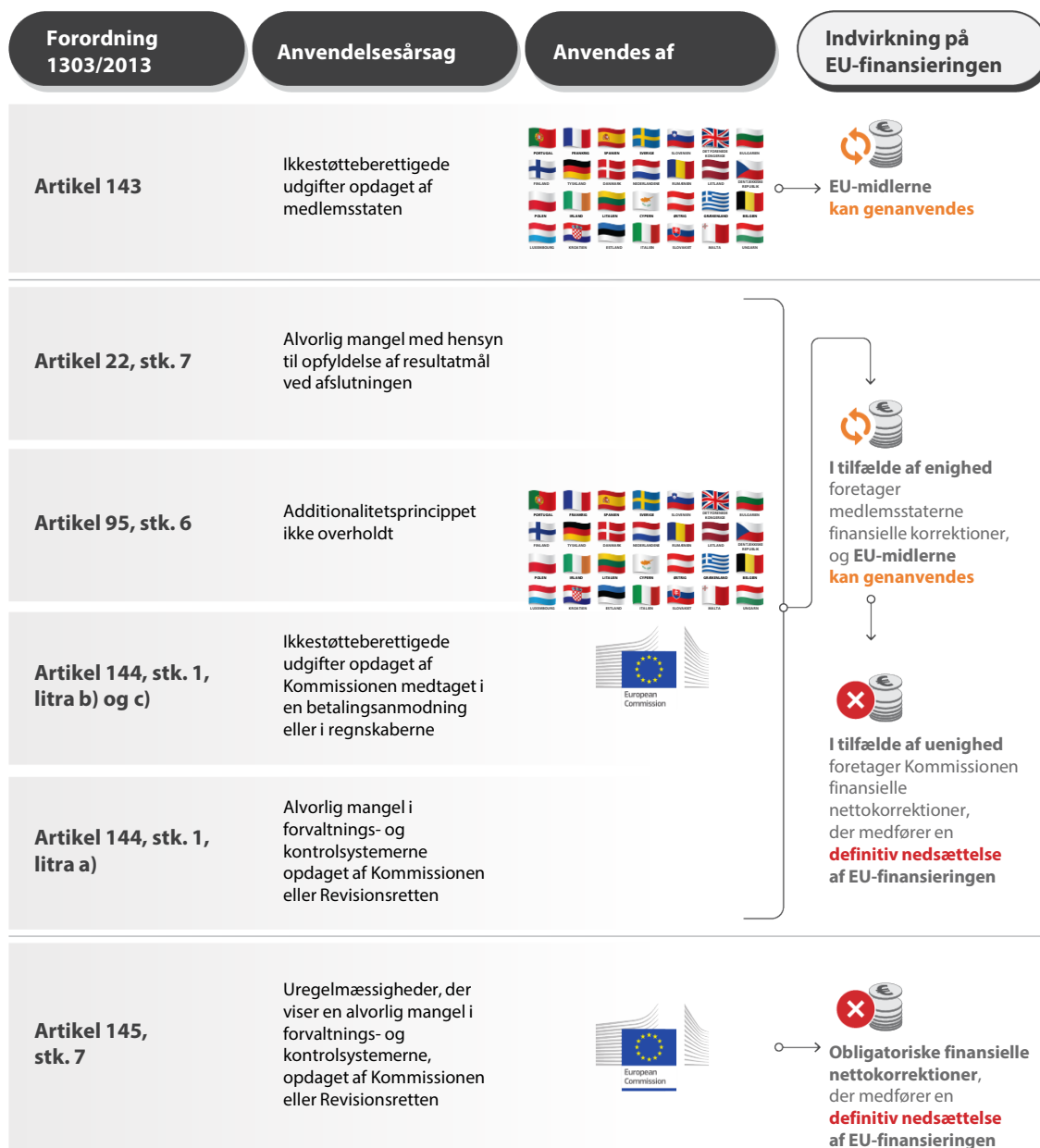
Den komplekse retlige ramme gør det vanskeligt for Kommissionen at anvende finansielle korrektioner

18 Vi undersøgte, om lovgivningen fastsætter klare mål for finansielle korrektioner, om proceduren for at anvende dem er enkel, og om lovgivningen sikrer en passende balance ved på den ene side at være tilstrækkeligt præskriptiv og på den anden side give Kommissionen mulighed for at tage proportionalitetshensyn ved anvendelsen af finansielle korrektioner. Endelig vurderede vi, om ændringerne af den retlige ramme med henblik på perioden 2021-2027 har afhjulpet eventuelle svagheder i de tidligere bestemmelser.

Formålet med finansielle korrektioner er ikke blot at sikre, at EU's udgifter er lovlige og formelt rigtige

19 Reglerne for anvendelse af finansielle korrektioner er fastsat i EU-retten. Vi vurderede, om de relaterede bestemmelser angiver klare mål for deres anvendelse. Vi konstaterede, at EU-retten beskriver forskellige situationer, hvor der skal anvendes finansielle korrektioner, jf. [figur 3](#).

Figur 3 - Typer af finansielle korrektioner på samhørighedsområdet

Kilde: Revisionsretten, baseret på forordning (EU) nr. 1303/2013.

20 Formålet med finansielle korrektioner er at udelukke udgifter, der er i strid med gældende ret, fra EU-finansiering¹⁵. Kommissionens finansielle korrektioner har også til formål "at beskytte EU-budgettet"¹⁶. Vi bemærker, at finansielle korrektioner skal tjene flere andre formål end at sikre lovlighed og formel rigtighed:

- De skal sikre, at medlemsstaterne forvalter EU-midlerne forsvarligt.
- De skal sikre, at EU-finansiering ikke bringes i fare af alvorlige mangler i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemers effektive funktionsmåde
- Kommissionens finansielle korrektioner skal medføre et definitivt tab af EU-finansiering for medlemsstaten ved definitivt at annullere hele eller en del af EU-finansieringen til et operationelt program (jf. punkt **06-09**).

Proceduren for finansielle korrektioner er ikke tidsbunden

21 For at være effektive og produktive skal finansielle korrektioner gennemføres inden for en klart defineret tidsramme. Den retlige ramme bør derfor omfatte tidsbundne bestemmelser. Vi undersøgte de retlige bestemmelser om, hvornår Kommissionen skal indlede proceduren for finansielle korrektioner, og hvor længe proceduren bør vare.

22 Vi konstaterede, at forordning (EU) nr. 1303/2013 ikke præciserer, hvor hurtigt Kommissionen skal indlede proceduren for finansielle korrektioner, efter at den har fået kendskab til uregelmæssigheder og/eller alvorlige mangler. Den skal indlede proceduren ved at underrette medlemsstaten om sine foreløbige konklusioner og om sin hensigt om at anvende finansielle korrektioner.

23 Desuden er der ingen lovbestemt frist for afslutning af hele proceduren. Nogle af trinnene er tidsbundne (trinnene med fed skrift i **bilag I**), men andre er ikke, hvilket potentielt kan forlænge proceduren uden nogen tidsfrist.

¹⁵ Artikel 85, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

¹⁶ Ibid., betragtning 72.

24 Den retlige ramme giver Kommissionen skønsmålinger, både med hensyn til, hvornår proceduren for finansielle korrektioner skal indledes, og hvor længe den må vare. Der findes ingen lovbestemt tidsfrist eller klart defineret tidsramme, som Kommissionens praksis for anvendelse af finansielle korrektioner kan sammenholdes med (den faktiske varighed af de undersøgte sager oplyses i punkt [40](#)).

Proceduren vedrørende Kommissionens obligatoriske finansielle nettokorrektioner er kompleks og underlagt begrænsninger

25 For at kunne anvendes effektivt og produktivt skal lovgivning være klar, præcis og enkel. Vi konstaterede, at den retlige ramme fastsætter flere betingelser, der alle skal være opfyldt, før Kommissionen kan foretage en obligatorisk finansiell nettokorrektion. Kommissionen skal også overveje proportionaliteten af den finansielle korrektion, den ønsker at foreslå, og denne proces omfatter yderligere tre betingelser (jf. [bilag II](#)).

26 For at være effektive skal obligatoriske finansielle nettokorrektioner anvendes i relevante situationer. I henhold til EU-retten kan obligatoriske finansielle nettokorrektioner imidlertid kun anvendes, hvis der er uregelmæssigheder, der viser en alvorlig mangel i forvaltnings- og kontrolsystemets effektive funktionsområde. Uregelmæssigheder kan kun skyldes økonomiske aktørers handlinger eller undladelser. Organer udpeget som programmyndigheder er ved udøvelsen af denne rolle ikke økonomiske aktører og kan derfor i henhold til EU-retten ikke begå uregelmæssigheder. I de situationer, hvor der er størst risiko for EU-budgettet, kan det således ikke i sig selv føre til en obligatorisk finansiell nettokorrektion fra Kommissionen, at en programmyndighed har forsømt at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt¹⁷.

¹⁷ Bilag IV til [Kommissionens delegerede forordning \(EU\) nr. 480/2014](#).

Den retlige ramme for perioden 2021-2027 forbedrer ikke bestemmelserne væsentligt i forhold til den foregående periode

27 Vores forventning var, at lovgivningen for perioden 2021-2027 bygger på lovgivningen for den foregående periode og afhjælper dens svagheder. Vi undersøgte, om dette faktisk er tilfældet.

28 En bemærkelsesværdig forenkling i den nye retlige ramme er, at selv hvis der ikke foreligger nogen alvorlig mangel i forvaltnings- og kontrolsystemet, skal uregelmæssige udgifter i regnskaber, som Kommissionen har godkendt, føre til en obligatorisk finansiell nettokorrektion fra Kommissionens side. Denne nye bestemmelse kan dog kun anvendes, hvis de regelstridige udgifter "ikke blev opdaget og indberettet af medlemsstaten"¹⁸. Hvis en medlemsstat opdager og indberetter en uregelmæssighed uden at korrigere den, kan Kommissionen derfor ikke foretage en obligatorisk finansiell nettokorrektion.

29 Vi bemærker med hensyn til alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemet konstateret som følge af uregelmæssigheder, at der i perioden 2014-2020 vedrørende både de alvorlige mangler og uregelmæssighederne skulle foretages obligatoriske finansielle nettokorrekationer, som definitivt reducerede EU-finansieringen til medlemsstaten. I perioden 2021-2027 ville den samme situation føre til et andet resultat, da der kun skal foretages en obligatorisk finansiell nettokorrektion vedrørende de opdagede uregelmæssigheder¹⁹.

30 Med hensyn til fastsættelse af frister for indledning af proceduren for finansielle korrekationer har situationen ikke ændret sig siden den foregående periode (jf. punkt 22-24). Den nye retlige ramme er ikke præskriptiv på dette punkt, og der er stadig ingen frister for de forskellige skridt, der kræves for, at Kommissionen kan anvende finansielle korrekationer.

¹⁸ Artikel 104, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2021/1060 om fælles bestemmelser.

¹⁹ Artikel 104, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2021/1060 om fælles bestemmelser.

Kommissionen har selv kun vedtaget én afgørelse om finansiel korrektion, men har foreslået medlemsstaterne at foretage finansielle korrektioner

31 Kommissionen har en retlig forpligtelse til at anvende finansielle korrektioner, når det er nødvendigt. Vi undersøgte, om Kommissionen anvendte de nødvendige finansielle korrektioner, når dens egne eller vores revisionsresultater påviste uregelmæssigheder. Vi undersøgte også, om Kommissionen anvendte de obligatoriske finansielle nettokorrektioner for uregelmæssigheder, der viser alvorlige mangler i medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer.

Medlemsstaterne foretog finansielle korrektioner på grundlag af Kommissionens kontrol og Revisionsrettens revisionsresultater

32 Kommissionen er forpligtet til at foretage finansielle korrektioner for at udelukke regelstridige udgifter fra EU-finansiering²⁰. Ved udgangen af april 2025 havde Kommissionen i 28 tilfælde indledt proceduren for finansielle korrektioner, i fire af tilfældene vedrørende obligatoriske finansielle nettokorrektioner. Proceduren var afsluttet i 18 af sagerne, men kun én af dem havde ført til en afgørelse om finansiel korrektion fra Kommissionens side.

33 Mellem begyndelsen af programmeringsperioden 2014-2020 og afslutningen af årsregnskabet for 2024 førte Kommissionens kontrol til, at medlemsstaterne foretog finansielle korrektioner for over 1 milliard euro. Kommissionen foreslog også medlemsstaterne at foretage finansielle korrektioner som reaktion på Revisionsrettens revisionsresultater. Dette har ført til, at medlemsstaterne har gennemført finansielle korrektioner til en værdi af over 198 millioner euro siden begyndelsen af perioden 2014-2020²¹.

²⁰ Artikel 85, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

²¹ Bilag til GD REGIO's årlige aktivitetsrapport for 2024, s. 120, og GD EMPL's årlige aktivitetsrapport for 2024, s. 119.

Svagheder i Kommissionens vurdering og dens anvendelse af finansielle korrektioner som reaktion på dens revisionsresultater

34 Kommissionen skal indlede en procedure for finansielle korrektioner, når dens egne revisioner afslører uregelmæssigheder og/eller alvorlige mangler i et forvaltnings- og kontrolsystem. Vi undersøgte, om Kommissionen foretog finansielle korrektioner i overensstemmelse med den gældende lovgivning og sin egen vejledning. Vi undersøgte også rettidigheden af dens foranstaltninger på grundlag af sagerne i vores stikprøve.

I nogle tilfælde kvantificerede Kommissionen de foreslåede korrektioner forkert

35 Finansielle korrektioner kan kun anvendes på udgifter, der allerede er anmeldt til Kommissionen, og kvantificeringen skal baseres på konstaterede individuelle uregelmæssigheder. Der kan anvendes en fast korrektion, hvis det ikke er muligt at foretage en præcis kvantificering²². I så tilfælde skal medlemsstaternes revisionsmyndigheder også kontrollere de udgifter, der anmeldes efterfølgende²³. Vedrørende en stikprøve på 16 revisioner foretaget af Kommissionen undersøgte vi arten af de finansielle korrektioner, som den havde foreslået.

36 Vi konstaterede tre tilfælde, hvor Kommissionen foreslog en systemisk fast korrektion, selv om den burde have foretaget en kvantificering baseret på individuelt opdagede (kvantificerbare) fejl. I et af disse tilfælde foreslog Kommissionen en forebyggende fast nedsættelse vedrørende udgifter, der skulle anmeldes i fremtiden, og betegnede fejlagtigt denne nedsættelse som en korrektion. Kommissionen aftalte i dette tilfælde med medlemsstaten, at revisionsmyndigheden ikke behøvede at revidere de kontrakter, der var omfattet af den faste nedsættelse, hvilket ikke var i overensstemmelse med EU-retten (jf. [tekstboks 1](#)).

²² Artikel 85 og artikel 144, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

²³ Ibid., artikel 127, stk. 1.

Tekstboks 1

Kommissionen foreslog en reduceret systemisk fast korrektion i stedet for højere individuelle korrektioner

I forbindelse med en juridisk-kritisk revision i Slovakiet konstaterede Kommissionen, at to kontrakter ukorrekt var blevet tildelt økonomiske aktører, der burde have været udelukket fra at deltage i udbuddet på grund af en alvorlig lovovertrædelse. I overensstemmelse med sin egen vejledning om finansielle korrektioner foreslog Kommissionen en finansiell korrektion på 25 % vedrørende alle udgifter under disse kontrakter. Under den efterfølgende procedure for finansielle korrektioner blev det konstateret, at 46 kontrakter potentielt var påvirket af den samme uregelmæssighed. Kommissionen accepterede, at der blev anvendt en fast korrektion på 10 % vedrørende alle disse kontrakter, herunder de to oprindeligt reviderede kontrakter. Eftersom Kommissionen konstaterede uregelmæssigheden i disse kontrakter, kunne de regelstridige udgifter kvantificeres, og disse kontrakter burde derfor have været genstand for en individuel finansiell korrektion på 25 %. Kommissionen vurderede ikke de resterende 46 kontrakter individuelt, og den indhentede heller ikke en vurdering fra medlemsstaten. I stedet blev den faste korrektion på 10 % anvendt vedrørende disse kontrakter.

Kommissionen anmodede om nedsættelser vedrørende ikkeanmeldte udgifter og undtog de relaterede kontrakter fra fremtidige revisioner

I en revision foretaget af Kommissionen konkluderedes det, at Ungarns forvaltnings- og kontrolsystemer for offentlige udbud kun fungerede delvis, og at der var behov for væsentlige forbedringer. Kommissionen anmodede de ungarske myndigheder om at foretage en fast finansiell korrektion på 10 % vedrørende alle de anmeldte udgifter, hvilket resulterede i, at medlemsstaten fratrak 157,2 millioner euro. Desuden blev denne faste nedsættelse også foreslået vedrørende fremtidige udgifter under alle de berørte kontrakter og fejlagtigt kaldt en korrektion. Kommissionen aftalte med revisionsmyndigheden, at denne i fremtiden ikke skulle revidere de kontrakter, der var omfattet af den faste nedsættelse (undtagen vedrørende efterfølgende hændelser).

Kilde: Revisionsretten, baseret på en gennemgang af Kommissionens dokumenter.

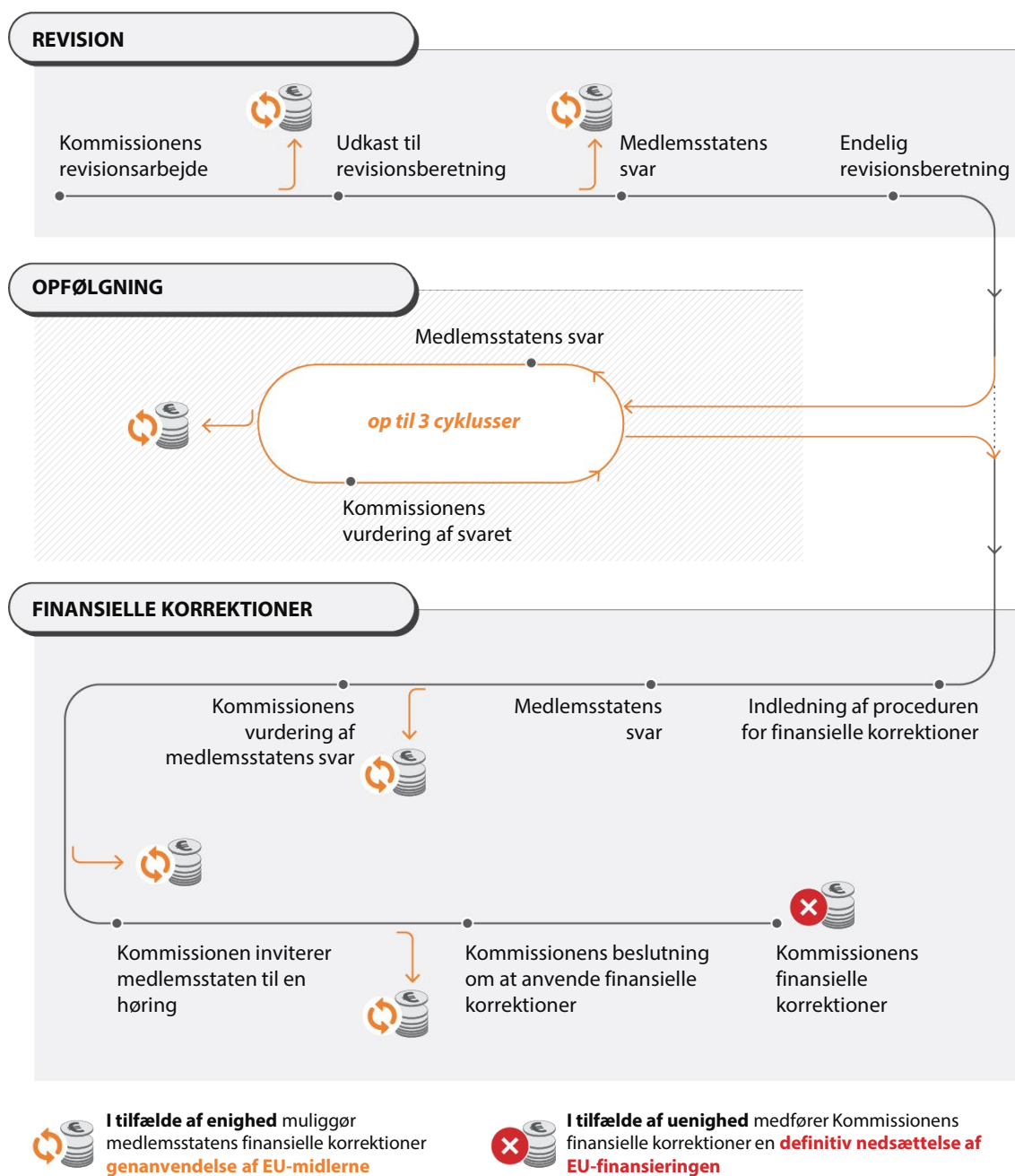
Kommissionen indledte proceduren for finansielle korrektioner længe efter de endelige revisionsberetninger - hvis overhovedet

37 EU-lovgivningen fastsætter, at Kommissionen skal indlede proceduren for finansielle korrektioner ved at underrette den pågældende medlemsstat om sine foreløbige konklusioner. Den fastsætter ikke præcist, hvornår Kommissionen skal indlede proceduren (jf. punkt **22-24**). For at undgå unødige forsinkelser i processen mener vi, at proceduren kan indledes umiddelbart efter færdiggørelsen af den endelige revisionsberetning, hvori Kommissionens revisorer fremsætter deres endelige revisionsresultater, konklusioner og anbefalinger.

38 Vi konstaterede, at Kommissionen ikke indledte proceduren for finansielle korrektioner, så snart den endelige revisionsberetning var godkendt. Proceduren for finansielle korrektioner er fastsat i lovgivningen, men Kommissionen gennemfører først en eller flere opfølgingsrunder og giver således medlemsstaterne mere tid til at fremlægge yderligere dokumentation (jf. **bilag I**). Denne procedure er ikke fastsat i lovgivningen. I de 16 sager i vores stikprøve (vedrørende ti forskellige medlemsstater) gik der i gennemsnit 588 dage mellem datoen for Kommissionens endelige revisionsberetning og afslutningen af den opfølgingsfase, der er beskrevet ovenfor. Vi konstaterede, at dette i vid udstrækning skyldtes, at bemærkningerne i de endelige revisionsberetninger ikke var tilstrækkeligt underbygget og ikke altid var udtryk for en endelig holdning. Det betød, at der var behov for yderligere revisionsarbejde efter den endelige revisionsberetning for præcist at kvantificere de nødvendige finansielle korrektioner.

39 Processens varighed afhænger også af, hvor lang tid det tager at nå til enighed - bl.a. om korrektionernes proportionalitet - hvilket Kommissionen foretrækker, da den dermed undgår risikoen for efterfølgende og langvarige retssager (jf. punkt **06**). I 14 af de 16 sager i vores stikprøve nåede Kommissionen og medlemsstaten til enighed i opfølgingsfasen. Dette kan ske på et hvilket som helst tidspunkt, som illustreret i **figur 4**. I de resterende to sager indledte Kommissionen proceduren for finansielle korrektioner, og i løbet af denne blev der opnået enighed. Også i disse sager blev proceduren derfor afsluttet uden en definitiv nedsættelse af EU-finansieringen.

Figur 4 - Processen, der fører til finansielle korrektioner som reaktion på Kommissionens revisioner

Kilde: Revisionsretten, baseret på forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser og Kommissionens praksis.

Kommissionens procedure for finansielle korrektioner tager mere end to år

40 For at sikre rettidig beskyttelse af EU's finansielle interesser ved at udelukke konstaterede regelstridige udgifter bør det ikke tage længere tid end højst nødvendigt at gennemføre de vigtigste trin i en procedure for finansiell korrektion. I de to sager i vores stikprøve, hvor Kommissionen indledte proceduren for finansielle korrektioner, varede den henholdsvis 812 og 893 dage (dvs. 2,2 og 2,5 år) (jf. [tekstboks 2](#)). Lægger man den tid til, som der blev brugt på opfølgingsfasen, tog det i alt Kommissionen henholdsvis 1 220 og 1 331 dage (dvs. 3,3 og 3,7 år) at håndtere disse to sager.

Tekstboks 2

Langvarige drøftelser førte til en nedsættelse af de finansielle korrektioner

I forbindelse med en revision af et tysk operationelt program konkluderede Kommissionen, at den ordregivende myndighed havde tildelt en kontrakt ukorrekt, fordi de gældende EU-regler ikke var blevet overholdt (forpligtelse til offentliggørelse i forbindelse med konkurrenceudbud). Der burde derfor være foretaget en finansiell korrektion på 100 % i overensstemmelse med Kommissionens egne retningslinjer, som har til formål at sikre ensartet anvendelse på tværs af medlemsstaterne.

Under hele proceduren fastholdt de nationale myndigheder, at der ikke var sket nogen overtrædelse af EU-reglerne. Ikke desto mindre erklærede medlemsstaten sig villig til trods de retlige uenigheder at acceptere en finansiell korrektion på 25 %, så proceduren for finansielle korrektioner kunne afsluttes hurtigt. 812 dage efter indledningen af proceduren for finansielle korrektioner accepterede Kommissionen dette foreslåede korrektionsniveau med henvisning til proportionalitetsprincippet.

Kilde: Revisionsretten, baseret på en gennemgang af Kommissionens dokumenter.

Finansielle korrektioner foreslået af Kommissionen blev efterfølgende reduceret uden tilstrækkelig begrundelse

41 Finansielle korrektioner bør baseres på de beløb, der er angivet i Kommissionens endelige revisionsberetning, medmindre Kommissionens tjenestegrene efterfølgende kan begrunde og dokumentere, at der bør benyttes andre beløb. I to af de 16 revisioner, vi undersøgte (jf. [tekstboks 3](#)), var de finansielle korrektioner, som Kommissionen foreslog, lavere end angivet i den endelige revisionsberetning, men nedsættelsen var ikke tilstrækkeligt begrundet (f.eks. med oplysning om, hvordan proportionalitetsprincippet var blevet anvendt).

Tekstboks 3

Ubegrundede nedsættelser af finansielle korrektioner

I 2018 konstaterede Kommissionen i forbindelse med en juridisk-kritisk revision af et slovakisk operationelt program (jf. det slovakiske eksempel i [tekstboks 1](#)), at en virksomhed var blevet tildelt en offentlig kontrakt, selv om virksomheden burde være blevet udelukket fra udbuddet på grund af sin deltagelse i et kartel. I april 2019 konkluderede Kommissionen i sin endelige revisionsberetning, at der i henhold til de gældende retningslinjer skulle anvendes en finansiell korrektion på 25 %, og i juli 2020 indledte Kommissionen proceduren for finansielle korrektioner med anmodning om, at alle kontrakter, der var berørt af problemet, blev identificeret og pålagt en finansiell korrektion på 25 %. I forbindelse med vores revisionsarbejde vedrørende årsberetningen for 2022²⁴ konkluderede vi, at også Kommissionen burde anvende en finansiell korrektion på 25 % på alle de 48 berørte kontrakter, dvs. en yderligere finansiell korrektion på 145 millioner euro.

Kommissionen afsluttede imidlertid processen med et afslutningsbrev i januar 2023, hvoraf det fremgik, at Slovakiet havde accepteret at anvende en reduceret finansiell korrektion på 10 % på alle de 48 kontrakter, der var påvirket af fejlen. Efter vores opfattelse var denne nedsættelse ikke tilstrækkeligt begrundet.

En lignende situation gjorde sig gældende i Tyskland (jf. [tekstboks 2](#)), hvor der blev anvendt en finansiell korrektion på 25 % i stedet for de 100 %, som i Kommissionens retningslinjer er fastsat for den pågældende type uregelmæssighed, uden at begrundelsen var tilstrækkeligt dokumenteret ud over anvendelsen af proportionalitetskravet.

Kilde: Revisionsretten, baseret på en gennemgang af Kommissionens dokumenter.

²⁴ Revisionsrettens årsberetning for 2022.

Kommissionen foretog ingen finansielle korrektioner på grundlag af Revisionsrettens revisionsresultater, men anmodede medlemsstaterne om at gøre det

42 Kommissionen er ansvarlig for at følge op på resultaterne af Revisionsrettens revisionsarbejde vedrørende revisionserklæringen og for at foretage finansielle korrektioner, når det er nødvendigt²⁵. Revisionsretten fremlægger formelt sin endelige analyse i et afslutningsbrev, hvorefter Kommissionen skal drage sine egne konklusioner. Vi vurderede Kommissionens opfølgende foranstaltninger vedrørende en stikprøve på 15 revisioner udført af Revisionsretten mellem 2017 og 2021, hvor der blev konstateret kvantificerbare fejl. Denne tidsramme sikrede, at de opfølgende foranstaltninger var afsluttet.

Langsom opfølgning på Revisionsrettens revisionsresultater og manglende indledning af proceduren for finansielle korrektioner

43 I Kommissionens opfølgning på Revisionsrettens revisionsresultater konstaterede vi de samme problemer som i dens opfølgning på sine egne revisioner (jf. punkt [37-40](#)). I de lovgivningsmæssige rammer er der ingen udtrykkelige frister for, hvornår Kommissionen skal drage sine konklusioner og indlede proceduren for finansielle korrektioner (punkt [22-24](#)). Ifølge Kommissionens interne procedurer skal der normalt sendes et opfølgningsbrev til medlemsstaten senest tre måneder efter Revisionsrettens afslutningsbrev.

44 Vi konstaterede med hensyn til vores stikprøve på 15 revisioner udført af Revisionsretten, at der i gennemsnit gik mere end et år, før Kommissionen sendte et opfølgningsbrev. I ét tilfælde sendte Kommissionen det første opfølgningsbrev mere end fire år efter modtagelsen af Revisionsrettens afslutningsbrev. For de 15 sager i vores stikprøve varede den samlede opfølgningsproces i gennemsnit mere end tre år.

45 I henhold til Kommissionens retningslinjer skal proceduren for finansielle korrektioner indledes, når medlemsstaten ikke accepterer de finansielle korrektioner, der foreslås i opfølgningsbrevet. I den stikprøve på 15 revisioner udført af Revisionsretten, som vi undersøgte, konstaterede vi syv tilfælde, hvor denne regel ikke var fulgt. De berørte medlemsstater afviste korrektionerne, hvorefter Kommissionen afholdt langvarige drøftelser med dem uden at indlede proceduren.

²⁵ Artikel 144, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

Kvantificerbare revisionsresultater fra Revisionsretten blev opgivet uden tilstrækkelig begrundelse

46 Når Kommissionen baserer sin holdning på revisionsberetninger fra Revisionsretten, skal den drage sine egne konklusioner om de finansielle følger²⁶. Kommissionen bør dokumentere sin begrundelse for sin endelige holdning. Vores stikprøve på 15 revisioner udført af Revisionsretten beskrev i alt 44 individuelle fejl. Kommissionen var uenig i vores vurdering af to fejl, men forpligtede sig til at vurdere og følge op på de resterende 42 bemærkninger og foretage de nødvendige korrektioner, hvor det var juridisk muligt²⁷. Vi konstaterede, at status var som følger:

- Opfølgningen på to bemærkninger var stadig ikke afsluttet på tidspunktet for denne revision, da medlemsstaten ikke accepterede de finansielle korrektioner, som Kommissionen havde foreslået.
- 14 bemærkninger havde resulteret i finansielle korrektioner fra medlemsstaternes side.
- Opfølgningen på seks bemærkninger var i sidste ende blevet afsluttet uden finansielle korrektioner, selv om Kommissionen oprindeligt havde foreslået korrektioner. Efter yderligere udveksling af argumenter med medlemsstaten blev de foreslåede korrektioner opgivet, nogle af dem dog uden gyldig begrundelse (jf. eksemplet i [tekstboks 4](#)).

²⁶ Artikel 144, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

²⁷ Punkt 5.14 i Kommissionens svar på [Revisionsrettens årsberetning for 2020](#).

Tekstboks 4

Foreslåede finansielle korrektioner annulleret uden gyldig begrundelse

Revisionsretten sendte et afslutningsbrev, hvori den påpegede to fejl i et operationelt program under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling i Tjekkiet. Næsten et år senere foreslog Kommissionen finansielle korrektioner. Medlemsstatens myndigheder accepterede korrektionen vedrørende den ene transaktion, men afviste den anden korrektion med de samme argumenter, som de havde givet i deres svar til Revisionsretten. Efter at have undersøgt medlemsstatens argumenter sendte Kommissionen endnu et opfølgingsbrev, hvori den bekræftede sit oprindelige forslag til finansiell korrektion. Medlemsstatens myndigheder svarede, at de ikke accepterede korrektionen, men fremsatte ingen nye argumenter.

I stedet for at indlede proceduren for finansielle korrektioner sendte Kommissionen i marts 2025 et afslutningsbrev, hvori den accepterede medlemsstatens holdning, men de nationale myndigheder fremlagde ingen nye oplysninger i deres endelige svar.

Kilde: Revisionsretten, baseret på en gennemgang af Kommissionens dokumenter.

- 20 sager var blevet afsluttet efter Kommissionens vurdering, uden at den havde foreslået nogen finansielle korrektioner. I nogle tilfælde var der ikke givet tilstrækkelig begrundelse for, at Kommissionen ikke foreslog nogen korrektioner (jf. eksemplet i [tekstboks 5](#)).

Tekstboks 5

Ingen finansielle korrektioner foreslået vedrørende konstaterede ikkestøtteberettigede udgifter

Under opfølgningen af Revisionsrettens bemærkninger om et operationelt program i Nordrhein-Westfalen (Tyskland) konkluderede Kommissionen, at medlemsstatens myndigheder systematisk havde anmeldt ikke blot de omkostninger, som støttemodtageren faktisk havde afholdt, men også de udgifter, som uddannelsesdeltagerne havde afholdt direkte. Dette var ikke i overensstemmelse med de retlige betingelser²⁸. 50 % af de udgifter, der blev anmeldt til Kommissionen, var derfor ikke berettiget til EU-medfinansiering.

I stedet for at anvende finansielle korrektioner for at udelukke disse ikkestøtteberettigede udgifter afsluttede Kommissionen sin opfølgning uden nogen finansiell korrektion. Den konkluderede, at en eventuel overkompensation ville være midlertidig, da den ville blive udlignet af yderligere dokumenterede udgifter frem til afslutningstidspunktet. Lovgivningen gav imidlertid ikke mulighed for fremtidig udligning, og Kommissionen undlod således at anvende de nødvendige finansielle korrektioner vedrørende de regelstridige udgifter²⁹.

Kilde: Revisionsretten, baseret på en gennemgang af Kommissionens dokumenter.

Kommissionens anvendelse af bestemmelserne for 2014-2020 om obligatoriske finansielle nettokorrektioner gav ikke de forventede resultater

47 Som reaktion på den stigning i fejlforekomsten, som vi rapporterede i vores [årsberetning for 2012](#), offentliggjorde Kommissionen en meddelelse³⁰ om obligatoriske finansielle nettokorrektioner (jf. punkt **08**). Disse korrektioner skulle beskytte EU-budgettet og have en øget præventiv effekt, idet de berørte medlemsstater mister den pågældende del af deres tildelte EU-midler og derfor ikke kan genanvende de korrigerede og inddrevne beløb. Formålet med disse bestemmelser var at tilskynde medlemsstaterne til selv at opdage, indberette og korrigere fejl og derved forbedre forvaltnings- og kontrolsystemerne.

²⁸ Artikel 65, stk. 2, og artikel 67, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

²⁹ Artikel 144, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

³⁰ Meddelelse fra Kommissionen, [COM\(2013\) 934 final](#).

48 Kommissionen anførte i sin meddelelse, at sådanne korrektioner indtil da havde været en undtagelse, men at det system, der blev indført for perioden 2014-2020, ikke gav den nogen skønsbeføjelser med hensyn til vedtagelse af korrektionsafgørelser, og at sådanne korrektioner derfor ville blive standardreaktionen på samhörighedsområdet i tilfælde af alvorlige mangler. Den ville således følge sin tilgang fra landbrugsområdet, hvor sådanne korrektioner allerede var normen³¹.

49 Kommissionen vedtog imidlertid sin første afgørelse om at pålægge en obligatorisk finansiell nettokorrektion mere end ti år senere, i september 2025. Under vores revision indledte Kommissionen proceduren for obligatoriske finansielle nettokorrektioner i tre andre tilfælde. Desuden havde Kommissionen i 2020 indledt proceduren i ét tilfælde, men stoppet den på grund af manglende retsgrundlag.

50 Kommissionen er af den opfattelse, at den blotte eksistens af retlige bestemmelser om obligatoriske finansielle nettokorrektioner har en præventiv effekt, og at medlemsstaterne træffer flere korrigerende foranstaltninger for at undgå sådanne korrektioner³². Der er imidlertid ingen dokumentation for denne årsagssammenhæng, og synspunktet er i modstrid med 2013-meddelelsens påstand om, at obligatoriske nettokorrektioner ville blive en standardreaktion. Desuden antydes det af de konsekvent høje fejlforekomster, som vi rapporterer i vores årsberetninger (jf. [figur 1](#)), og af Kommissionens revisionsresultater (jf. punkt [33](#)), at den præventive effekt er utilstrækkelig.

51 Vi udtog en stikprøve bestående af 14 revisioner foretaget af Kommissionen og to foretaget af Revisionsretten, som beskrev væsentlige fejl, der kunne have resulteret i obligatoriske finansielle nettokorrektioner fra Kommissionens side. Vi gennemgik disse sager for at vurdere, hvordan Kommissionen fastsatte kriterierne for obligatoriske finansielle nettokorrektioner, og om den anvendte disse kriterier korrekt og ensartet. I de tilfælde, hvor kriterierne var opfyldt, og hvor de obligatoriske finansielle nettokorrektioner således var påkrævet, undersøgte vi, om Kommissionen anvendte den korrekte procentsats og foretog korrektioner uden unødige forsinkelse.

³¹ Ibid.

³² GD REGIO's årlige aktivitetsrapport for 2024, s. 40, og GD EMPL's årlige aktivitetsrapport for 2024, s. 55.

Kommissionens vejledning om og kriterier for obligatoriske finansielle nettokorrekationer er ikke klare nok og anvendes ofte ikke ensartet

52 De retlige bestemmelser³³ fastsætter tre betingelser, som, hvis de er opfyldt, skal føre til direkte anvendelse af obligatoriske finansielle nettokorrekationer fra Kommissionens side:

- 1) Kommissionen eller Revisionsretten konstaterer **uregelmæssigheder**.
- 2) De konstaterede uregelmæssigheder viser en **alvorlig mangel** i forvaltnings- og kontrolsystemets effektive funktionsmåde.
- 3) Den alvorlige mangel:
 - a) var **ikke blevet identificeret** i sikkerhedspakken eller i revisionsberetninger fra revisionsmyndigheden, som var forelagt Kommissionen, og der var ikke truffet passende foranstaltninger forud for den dato, hvor Kommissionen eller Revisionsretten opdagede den
 - b) havde ikke været genstand for passende afhjælpende foranstaltninger truffet af medlemsstaten forud for den dato, hvor Kommissionen eller Revisionsretten opdagede den.

Vi undersøgte, hvordan Kommissionen vurderede opfyldelsen af disse kumulative betingelser i vores stikprøve på 16 revisioner.

³³ Artikel 145, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

Om der er konstateret en uregelmæssighed

53 Med hensyn til den første betingelse er det fastsat, at **uregelmæssigheder** kun kan begås af økonomiske aktører, dvs. ikke af organer udpeget som programmyndigheder, når de udøver denne rolle. Vi bemærkede, at Kommissionens vejledning, og navnlig dens standardarbejdsdokument for afgørelser om obligatoriske finansielle nettokorrekationer, ikke kræver en vurdering af, om en konstateret fejl falder under definitionen af en uregelmæssighed³⁴. Vi identificerede to tilfælde, hvor programmyndigheder var skyld i alvorlige mangler, og hvor Kommissionen efter sin vurdering drog forskellige konklusioner med hensyn til, om disse mangler havde ført til uregelmæssigheder eller ej. I det ene tilfælde konkluderede Kommissionen, at kriterierne for obligatoriske finansielle nettokorrekationer ikke var opfyldt, fordi den alvorlige mangel skyldtes handlinger foretaget af organer udpeget som programmyndigheder ved udøvelsen af denne rolle (og fordi der ikke var konstateret uregelmæssigheder i konkrete sager). I det andet tilfælde skyldtes en alvorlig mangel og de dermed forbundne uretmæssigt udbetalte beløb handlinger foretaget af organer udpeget som programmyndigheder ved udøvelsen af denne rolle. Kommissionen anså de uretmæssigt udbetalte beløb for at være uregelmæssigheder begået af de økonomiske aktører og indledte proceduren for obligatoriske finansielle nettokorrekationer.

Om der er påvist en alvorlig mangel

54 Kommissionens vejledning til at fastslå, om der foreligger en alvorlig mangel, blev kun anvendt i forbindelse med uregelmæssigheder, der var konstateret ved dens juridisk-kritiske revisioner. Uregelmæssigheder, der var konstateret i forbindelse med andre typer revisioner - såsom tematiske eller tidlige forebyggende revisioner - eller under Kommissionens opfølgning på revisioner udført af Revisionsretten, blev ikke taget i betragtning som grundlag for potentiel anvendelse af obligatoriske finansielle nettokorrekationer.

³⁴ Artikel 2, stk. 36, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

55 Desuden er kriterierne for at fastslå, om denne anden betingelse er opfyldt - at der foreligger en **alvorlig mangel** - ikke tilstrækkeligt klart defineret i Kommissionens retningslinjer. Et vigtigt kvantitativt kriterium, der anvendes, er den beregnede fejlfrekvens for det pågældende operationelle program. Ifølge Kommissionens retningslinjer er en fejlfrekvens på over 5 % et stærkt tegn på en alvorlig mangel i det operationelle programs forvaltnings- og kontrolsystems effektive funktionsmåde.

56 Kommissionen har også defineret et kriterium vedrørende fejlhyppigheden: Hvis den finder fejl i tre eller fire ud af i alt otte transaktioner, der tidligere er blevet revideret af revisionsmyndigheden, mener den, at dette tyder på, at der foreligger en alvorlig mangel. Vejledningen indeholder også seks andre kriterier, men det er ikke angivet nærmere, hvordan de skal vurderes, hvilket giver meget plads til fortolkning og resulterer i en uensartet anvendelse.

57 Vi konstaterede tilfælde, hvor Kommissionen konkluderede, at der havde været en alvorlig mangel, selv om den samlede fejlfrekvens var på under 2 %. I andre tilfælde viste Kommissionens revisioner en samlet fejlfrekvens på over 10 % og en høj fejlhyppighed. Trods dette konkluderede Kommissionen, at der ikke var nogen alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne (jf. eksemplerne i [tekstboks 6](#)).

Tekstboks 6

Uensartede vurderinger af forvaltnings- og kontrolsystemer

I ét program i Frankrig fandt Kommissionen yderligere kvantificerbare fejl i fire ud af otte transaktioner, og den genberegnete samlede fejlfrekvens var 44 %. Den konkluderede imidlertid, at der ikke var nogen alvorlig mangel, da to svingagtige transaktioner ikke kunne være blevet identificeret af revisionsmyndigheden, og den høje fejlfrekvens hovedsagelig skyldtes én transaktion. Vi deler ikke denne opfattelse, eftersom revisionen var baseret på en repræsentativ stikprøve, og de konstaterede forhold derfor tyder på et bredere systemisk problem.

I et andet program i Italien konstaterede Kommissionen fejl, som revisionsmyndigheden ikke havde identificeret, i fire ud af otte transaktioner, som den reviderede. Dette resulterede i en genberegnet samlet fejlfrekvens på 14 %. I sit udkast til revisionsberetning vurderede Kommissionen, at der var alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemet, men i sin endelige beretning ændrede den sin konklusion og anførte, at de korrigerende foranstaltninger, der var truffet som reaktion på revisionsresultaterne, løste problemet. Da den alvorlige mangel blev påvist på tidspunktet for revisionen, kan fjernelse af regelstridige beløb, efter at Kommissionen havde opdaget dem, ikke betragtes som bevis for en væsentlig forbedring af forvaltnings- og kontrolsystemet.

I begge disse sager var der efter Kommissionens egne kriterier kraftige tegn på alvorlige mangler, men Kommissionen konkluderede det modsatte.

Kilde: Revisionsretten, baseret på en gennemgang af Kommissionens dokumenter.

58 Med henblik på at fastslå, om der foreligger en alvorlig mangel i forvaltnings- og kontrolsystemerne, vurderer Kommissionen også opfyldelsen af 18 centrale krav (såsom "*tilstrækkelig forvaltningsverificering*"). Hvis de vurderes at være kun delvis opfyldt ("omfattende forbedringer kræves") eller slet ikke opfyldt, skal det betragtes som en alvorlig mangel³⁵. I vores stikprøve på 16 revisioner identificerede vi fem sager, hvor Kommissionen konkluderede, at der ikke var nogen alvorlig mangel, selv om de vigtigste centrale krav vurderedes at være kun delvis opfyldt. Dette var ikke i overensstemmelse med den retlige ramme og havde den virkning, at sagerne ikke blev undersøgt yderligere med henblik på eventuelle obligatoriske finansielle nettokorrektioner.

³⁵ Artikel 30, stk. 2, i forordning (EU) nr. 480/2014.

Om den konstaterede mangel allerede var blevet opdaget, indberettet og behørigt korrigeret af medlemsstaten

59 Med hensyn til den tredje betingelse, der er nævnt i punkt [52](#), afgør Kommissionen, når der er konstateret en alvorlig mangel, om denne mangel allerede var blevet opdaget, indberettet og behørigt korrigeret af medlemsstaten, inden den blev opdaget af Kommissionen eller Revisionsretten.

60 Vi konstaterede, at Kommissionen i sine færdiggjorte arbejdsdokumenter om vurdering af alvorlige mangler ikke angiver datoen for opdagelsen, hvilket er vigtigt for at vurdere, om der bør anvendes en obligatorisk finansiell nettokorrektion. I én de seks sager i vores stikprøve, hvor Kommissionen konstaterede en alvorlig mangel, konkluderede den ukorrekt (jf. [tekstboks 7](#)), at medlemsstaten allerede havde identificeret og korrigeret manglen behørigt.

Tekstboks 7

Ukorrekt vurdering af, hvornår en alvorlig mangel blev opdaget og korrigeret

Vedrørende et program i Polen konkluderede Kommissionen, at en væsentlig del af en alvorlig mangel var blevet opdaget, indberettet og korrigeret inden dens revision. I seks af de 11 transaktioner, som Kommissionen reviderede, identificerede den dog faktisk yderligere kvantificerbare fejl, som revisionsmyndigheden ikke havde opdaget. I betragtning af den høje fejlhyppighed, som medlemsstaten ikke havde opdaget, indberettet og korrigeret på passende vis, burde Kommissionen have anvendt en obligatorisk finansiell nettokorrektion.

Kilde: Revisionsretten, baseret på en gennemgang af Kommissionens dokumenter.

Kommissionen foretog ikke obligatoriske finansielle nettokorrekationer, selv når lovgivningen krævede det

61 Når betingelserne for obligatoriske finansielle nettokorrekationer er opfyldt (jf. punkt [52](#)), skal Kommissionen indlede den relevante procedure og foretage korrekationer.

62 Vi konstaterede i 16 af de 32 sager, som vi reviderede (jf. punkt [16](#), litra [a\)](#) og [c\)](#)), at disse betingelser var opfyldt, og at proceduren burde være indledt (som fremhævet i eksemplet i [tekstboks 8](#)). I september 2025 havde Kommissionen dog kun indledt proceduren i to af de 16 sager. I ingen af tilfældene har proceduren endnu ført til anvendelse af obligatoriske finansielle nettokorrekationer.

Tekstboks 8

På trods af en retlig forpligtelse foretog Kommissionen ikke obligatoriske finansielle nettokorrekationer

I forbindelse med en systemrevision i Ungarn, der omfattede seks forskellige operationelle programmer i perioden 2014-2020, konstaterede Kommissionens revisorer uregelmæssigheder i 25 af de 29 reviderede offentlige udbud og konkluderede, at Ungarns nationale system for offentlige udbud kun fungerede delvis og krævede væsentlige forbedringer. Dette udgør en alvorlig mangel i forvaltnings- og kontrolsystemet. Alle betingelserne for anvendelse af en obligatorisk finansiell nettokorrektion var opfyldt.

Kommissionen indledte imidlertid ikke proceduren for obligatoriske finansielle nettokorrekationer, men foreslog de ungarske myndigheder at anvende en fast finansiell korrektion på 10 % på alle udgifter (både anmeldte og fremtidige - jf. [tekstboks 1](#)) vedrørende alle de kontrakter, der var omfattet af den ineffektive forvaltningsverificering. Som følge heraf blev EU-finansieringen ikke reduceret, og de nationale myndigheder kunne genanvende midlerne.

Kilde: Revisionsretten, baseret på en gennemgang af Kommissionens dokumenter.

Kommissionen var over tre år om at indlede proceduren for obligatoriske finansielle nettokorrekationer, og nogle gange foreslog den beløb, der var lavere end krævet

63 Når betingelserne for obligatoriske finansielle nettokorrekationer er opfyldt, skal Kommissionen indlede korrektionsproceduren og træffe en formel afgørelse om annullering af EU-bidraget. Vi mener, at proceduren for finansielle korrekationer bør indledes straks efter færdiggørelsen af den endelige revisionsberetning (jf. punkt 37). Der findes imidlertid ingen specifik tidsramme i lovgivningen for, hvornår dette skal ske (jf. punkt 21-24).

64 Vi undersøgte de tre sager i vores stikprøve, hvor Kommissionen konkluderede, at betingelserne for obligatoriske finansielle nettokorrekationer var opfyldt. Vedrørende disse tre sager blev proceduren indledt mere end tre år efter opdagelsen af den alvorlige mangel, der var påvist som følge af uregelmæssigheder. Af hensyn til at sikre en rettidig reaktion og forsvarlig økonomisk forvaltning er det uhensigtsmæssigt at lade så lang tid gå.

65 Desuden er det fastsat i de lovgivningsmæssige rammer³⁶, at når betingelserne er opfyldt, skal de deraf følgende obligatoriske finansielle nettokorrekationer nedsætte EU-finansieringen til det operationelle program. I alle de tre undersøgte sager, hvor Kommissionen indledte proceduren, var det efter vores opfattelse ukorrekt af Kommissionen at foreslå, at kun en del af de finansielle korrekationer skulle føre til en endelig nedsættelse af EU-finansieringen, og at medlemsstaterne kunne genanvende den anden del.

Rapporteringen om gennemførelsen af finansielle korrekationer er ikke tilstrækkeligt pålidelig

66 For at sikre pålidelig rapportering i de årlige aktivitetsrapporter og den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport bør Kommissionen kunne forlade sig på, at medlemsstaterne har et solidt og struktureret overvågnings- og rapporteringssystem, og gøre brug af oplysninger, der skelner mellem finansielle korrekationer foretaget af Kommissionen og af medlemsstaterne. Vi undersøgte Kommissionens eksisterende overvågnings- og rapporteringssystem og gennemgik pålideligheden af de underliggende data.

³⁶ Artikel 145, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser.

De samlede korrektioner er ikke oplyst, og de indberettede beløb er ikke tilstrækkeligt pålidelige

67 I deres rapportering vedrørende perioden 2014-2020 har programmyndighederne ikke i henhold til de lovgivningsmæssige rammer været forpligtet til at skelne mellem finansielle korrektioner og beløb, der var genstand for en løbende vurdering³⁷. De beløb, der er oplyst som fratrullet regnskaberne i de årlige aktivitetsrapporter fra Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik (GD REGIO) og Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (GD EMPL) - og som er baseret på aggregerede data fra programmyndighedernes årsregnskaber (dvs. både foretagne korrektioner og beløb, der var genstand for en løbende vurdering) - viser derfor ikke de samlede finansielle korrektioner, der faktisk er foretaget.

68 Vedrørende perioden 2014-2020 skal programmyndighederne i medlemsstaterne kun indberette de samlede finansielle korrektioner, der er foretaget på grundlag af revisionsmyndighedernes revisioner af transaktioner³⁸. Der er ingen yderligere krav til medlemsstaterne om at give oplysninger om korrektionernes grundlag, f.eks. om de er baseret på forvaltningsmyndighedernes verificering, Kommissionens kontroller, revisioner udført af Revisionsretten eller undersøgelser foretaget af OLAF. GD REGIO og GD EMPL finder selv disse oplysninger ved hjælp af data, der er registreret manuelt i deres IT-værktøj, og flere underliggende regneark om deres egen opfølgning på Kommissionens kontroller, revisioner udført af Revisionsretten og undersøgelser foretaget af OLAF. **Tabel 1** giver en oversigt over de finansielle korrektioner, der er foretaget vedrørende hele programmeringsperioden på grundlag af de forskellige typer kontroller og revisioner.

³⁷ Ibid., artikel 137, stk. 1.

³⁸ Artikel 7 i Kommissionens [gennemførelsesforordning \(EU\) nr. 1011/2014](#).

Tabel 1 - Finansielle korrektioner rapporteret vedrørende perioden 2014- 2020 (*millioner euro*)

	GD REGIO	GD EMPL
Kommissionens kontroller	773,8	300,1
Revisioner udført af Revisionsretten	60,7	137,7
OLAF-undersøgelser	75,0	16,7
I alt	909,5	454,5

Kilde: Revisionsretten, baseret på bilag 7K til GD REGIO's og GD EMPL's årlige aktivitetsrapporter for 2024.

69 Vedrørende sagerne i vores stikprøve kontrollerede vi nøjagtigheden af disse tal ved at afstemme de korrektioner, der var rapporteret i de årlige aktivitetsrapporter, med de korrektioner, som medlemsstaterne havde accepteret. Vi konstaterede forskelle i 11 af de 47 undersøgte sager. Disse forskelle skyldes, at der var indberettet for lave eller for høje beløb, og i mange tilfælde beløb de sig til flere millioner euro. To eksempler gives i [tekstboks 9](#).

Tekstboks 9

Fejl, der førte til betydelig overrapportering af korrektioner i GD EMPL's årlige aktivitetsrapport for 2023

Efter Revisionsrettens revision af et operationelt program i Polen foreslog GD EMPL en finansiel korrektion på 474 000 euro, som medlemsstaten foretog. På grund af en ukorrekt manuel indtastning blev det imidlertid fejlagtigt oplyst, at 474 **millioner** euro var blevet korrigeret i stedet for 474 **tusinde** euro. Dette beløb alene udgjorde over 60 % af de korrektioner, som GD EMPL i sin årlige aktivitetsrapport i juni 2024 angav som foretaget på grundlag af revisioner udført af Kommissionen og Revisionsretten og undersøgelser foretaget af OLAF. Efter at vi meddelte dette revisionsresultat, blev GD EMPL's offentliggjorte årlige aktivitetsrapport erstattet af en ny version med ajourførte beløb.

Korrektioner efter en revision fra Revisionsretten, som ikke blev taget i betragtning i GD REGIO's årlige aktivitetsrapport for 2023

I vores årsberetning for 2019 (punkt 5.27) henviste vi til korrektioner på 113 millioner euro foretaget af programmyndigheder på anmodning fra Kommissionen efter en revision foretaget af Revisionsretten det foregående år. I GD REGIO's årlige aktivitetsrapport for 2023 blev dette beløb imidlertid ikke rapporteret som del af de kumulative korrektioner, der var foretaget vedrørende perioden 2014-2020.

Kilde: Revisionsretten, baseret på en gennemgang af Kommissionens dokumenter.

70 For at afhjælpe nogle af de svagheder, der er beskrevet ovenfor, udsendte Kommissionen vedrørende perioden 2021-2027 en metodenote for at præcisere, at korrektioner foretaget på grundlag af revisionsmyndighedens revisionsresultater bør offentliggøres særskilt fra dem, der er foretaget på grundlag af Kommissionens kontroller, revisioner udført af Revisionsretten og undersøgelser foretaget af OLAF. Udgifter, der er genstand for en løbende vurdering (jf. punkt 67), bør også rapporteres særskilt fra finansielle korrektioner. Det er dog endnu for tidligt at vurdere den praktiske anvendelse af denne note.

Medlemsstaterne rapporterede ikke altid korrekt om finansielle korrektioner foretaget på grundlag af revisionsmyndighedernes kontrol

71 Baseret på programregnskaberne fra medlemsstaternes myndigheder rapporterer GD REGIO og GD EMPL i deres årlige aktivitetsrapporter de samlede korrektioner, der er foretaget på grundlag af revisionsmyndighedernes revisioner af transaktioner. I henhold til Kommissionens vejledning skal de rapporterede beløb være i overensstemmelse med dem, der indberettes i revisionsmyndighedernes årlige kontrolrapporter³⁹.

72 Vi sammenlignede de indberettede beløb for alle de operationelle programmer med de samhörighedsudgifter, der var medtaget i regnskaberne, og bemærkede betydelige forskelle. De medfører, at unøjagtige beløb er blevet indberettet i regnskaberne og dermed også rapporteret i de årlige aktivitetsrapporter. Vi giver et overblik over de forskelle, vi konstaterede vedrørende regnskabsåret 2022-2023, i [tekstboks 10](#).

³⁹ Vejledning til medlemsstaterne om udarbejdelse, gennemgang og godkendelse af regnskaber [EGESIF_15_0018-04](#) og vejledning om den årlige kontrolrapport og revisionserklæringen [EGESIF_15-0002-04](#).

Tekstboks 10

Uoverensstemmelser i rapporteringen om finansielle korrektioner foretaget på grundlag af revisionsmyndighedernes arbejde førte til unøjagtige beløb i de årlige aktivitetsrapporter

For regnskabsåret 2022-2023 konstaterede vi i 13 sikkerhedspakker forskelle på over 1 million euro mellem de beløb for finansielle korrektioner baseret på revisionsmyndighedernes revisioner, som blev indberettet i henholdsvis de årlige kontrolrapporter og regnskaberne. I ti tilfælde var beløbene i regnskaberne forkerte og førte til unøjagtig rapportering af revisionsmyndighedernes korrektioner i de årlige aktivitetsrapporter.

Vedrørende ét operationelt program indberettede revisionsmyndigheden i sin årlige kontrolrapport om regnskaberne for 2022-2023 f.eks. korrektioner på 26 millioner euro, mens det beløb, der var angivet i appendikset til regnskabet, kun var på 4 millioner euro. Forskellen skyldtes en ekstrapoleret korrektion på 22 millioner euro, som bragte fejlfrekvensen ned på 2 %, men som i regnskabet ikke var registreret som en korrektion foretaget på grundlag af revisioner af transaktioner. Som følge heraf blev korrektionerne foretaget på grundlag af revisionsmyndighedernes revisioner af transaktioner undervurderet med 22 millioner euro i den årlige aktivitetsrapport.

Kilde: Revisionsretten, baseret på en gennemgang af Kommissionens dokumenter.

De anslåede fremtidige korrektioner afspejler ikke Kommissionens evne til at identificere og korrigere fejl i samhørighedsudgifterne

73 De to GD'er, der er ansvarlige for samhørighedsudgifterne, skal give tilstrækkelig sikkerhed vedrørende risikoen ved afslutningen. Den beregnes som et fremadrettet skøn over den fejlfrekvens, der fortsat vil være i regnskabet, når Kommissionen har anvendt de nødvendige finansielle korrektioner for at bringe den samlede fejlfrekvens ned på 2 % for alle programmer. Mere præcist er risikoen ved afslutningen forskellen mellem Kommissionens skøn over beløbet for de regelstridige betalinger, der er foretaget i løbet af et år (risikoen ved betaling), og det beløb, der skal korrigeres for at reducere den samlede restfejlfrekvens til højst 2 % for hvert enkelt program (de anslåede fremtidige korrektioner⁴⁰). De anslåede fremtidige korrektioner er således baseret på forskellen mellem den årlige risiko ved betalingen og den ønskede risiko ved afslutningen. Vi vurderede Kommissionens metode til at fastslå risikoen ved afslutningen.

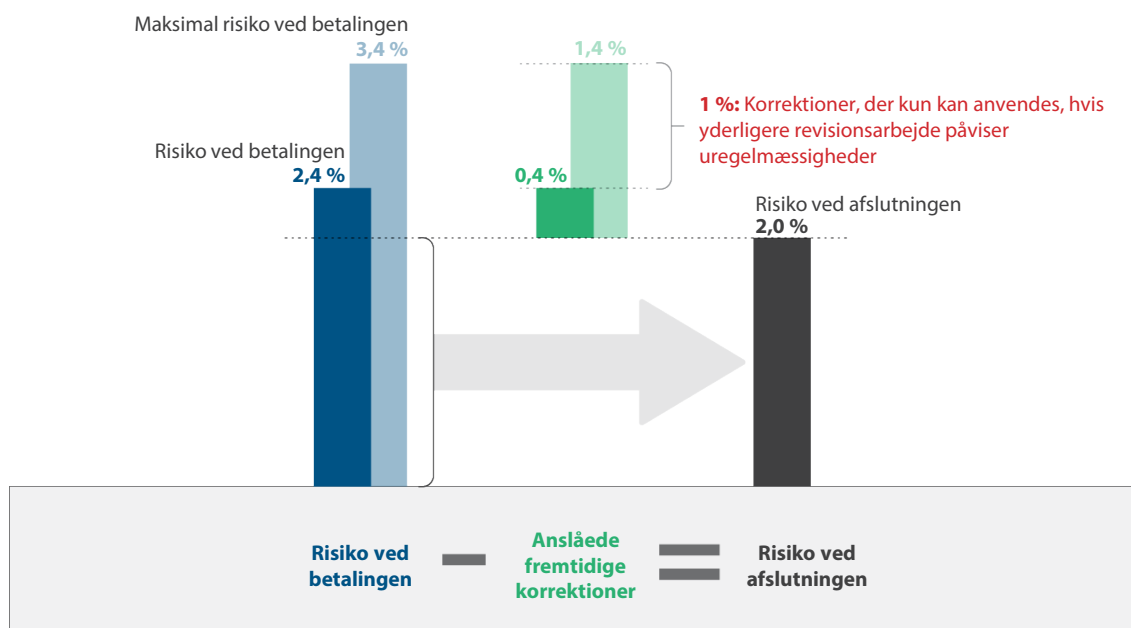
74 I deres årlige aktivitetsrapporter for 2024 anslog både GD REGIO og GD EMPL, at de fremtidige korrektioner vedrørende programmerne for 2014-2020 ville reducere den anslåede risiko ved afslutningen til 2,0 %⁴¹. Risikoen ved betalingen vedrørende samhørighedsudgifterne i perioden 2014-2020 lå samlet set på mellem 2,4 % og 3,4 %, og de anslåede fremtidige korrektioner ville føre til en risiko ved afslutningen på 2,0 %.

75 Den rapporterede risiko ved afslutningen er dog sandsynligvis undervurderet, da skønnene over de fremtidige korrektioner ikke kun er baseret på uregelmæssigheder, der er konstateret i forbindelse med Kommissionens revisioner, men også på tillæg og faste satser, der er anvendt for at afspejle de yderligere risici i forbindelse med ureviderede programmer, som er indregnet i den maksimale risiko ved betalingen (jf. [figur 5](#)). I praksis kan sådanne tillæg ikke føre til finansielle korrektioner - konkrete korrektioner kan kun foretages, hvis der udføres yderligere revisionsarbejde vedrørende de pågældende programmer - og de anslåede fremtidige korrektioner vil derfor sandsynligvis være højere end dem, der rent faktisk foretages.

⁴⁰ GD REGIO og GD EMPL's årlige aktivitetsrapporter for 2024, glossar.

⁴¹ Ibid., bilag 9.

Figur 5 - Overvurdering af de fremtidige korrektioner

Kilde: Revisionsretten, baseret på GD REGIO's og GD EMPL's årlige aktivitetsrapporter for 2024.

76 GD'erne sammenlignede ikke de oprindeligt anslåede fremtidige korrektioner med de faktiske korrektioner i de årlige aktivitetsrapporter. Desuden fremlagde Kommissionen ikke sådanne oplysninger vedrørende samhørighedsudgifterne i sin årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport. Manglen på en sådan sammenligning begrænser gennemsigtigheden for brugerne af de årlige aktivitetsrapporter og den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, da rapporterne ikke giver oplysninger om, hvorvidt de faktiske korrektioner kan sikre, at den anslåede fejlfrekvens ved afslutningen er under 2 %.

77 Vi sammenlignede de finansielle korrektioner, der faktisk var foretaget, med de fremtidige finansielle korrektioner, som Kommissionen havde anslået for de operationelle programmer, der havde en rapporteret samlet restfejlfrekvens på over 2 %. Vi konstaterede, at de faktiske finansielle korrektioner generelt stadig lå et godt stykke under de oprindeligt anslåede korrektioner på tidspunktet for udsendelsen af de årlige aktivitetsrapporter for 2024 (jf. [bilag III](#)). GD'erne giver imidlertid ikke tilstrækkelig klarhed om de underliggende årsager til, at det faktiske korrektionsniveau er lavere end deres oprindelige skøn, og hvordan dette indvirker på den rapporterede risiko ved afslutningen.

Konklusioner og anbefalinger

78 Finansielle korrektioner er et vigtigt redskab til at beskytte EU-budgettet og ikke blot sikre, at de finansierede transaktioner er lovlige og formelt rigtige, men også at den økonomiske forvaltning er forsvarlig. Vi konkluderer, at der med hensyn til både den foregående og den nuværende programmeringsperiode er en række svagheder i udformningen af mekanismen vedrørende finansielle korrektioner, og at anvendelsen af korrektioner kun er delvis effektiv med hensyn til at beskytte EU-budgettet. Kommissionen vedtog sin første afgørelse om finansiell korrektion i september 2025, selv om dens egen kontroller og vores revisioner viste vedvarende høje fejlfrekvenser i perioden 2014-2020. Ikke desto mindre har Kommissionens kontroller ført til betydelige finansielle korrektioner, der blev foretaget af medlemsstaterne, som derfor kunne genanvende de korrigerede midler.

79 Den retlige ramme vedrørende finansielle korrektioner er kompleks og gør det vanskeligt for Kommissionen at anvende finansielle korrektioner (jf. punkt [18-20](#)). Navnlig er proceduren for anvendelse af finansielle korrektioner ikke strengt tidsbunden. Kommissionen har skønsbeføjelser med hensyn til, hvornår proceduren skal indledes, og hvor lang tid den må vare, så det kan ikke med henvisning til en bestemt tidsfrist vurderes, om Kommissionen har foretaget finansielle korrektioner rettidigt (jf. punkt [21-24](#)).

80 Desuden skal flere retlige betingelser være opfyldt, for at Kommissionen kan anvende en obligatorisk finansiell nettokorrektion, hvilket vidner om ordningens kompleksitet. Endvidere begrænser den retlige ramme i væsentlig grad anvendelsesområdet for Kommissionens obligatoriske finansielle nettokorrektioner, da de ikke kan anvendes over for organer, der er udpeget som nationale programmyndigheder med ansvar for at gennemføre EU-budgettet, vedrørende deres udøvelse af denne rolle - selv om det som oftest vil være programmyndigheder, der begår de største fejl (jf. punkt [25](#) og [26](#)). Vi konstaterede også, at den retlige ramme for 2021-2027 ikke forbedrer de tidligere bestemmelser væsentligt (jf. punkt [27-30](#)).

81 Den 17. juli 2025 fremsatte Kommissionen sit forslag til forordning om oprettelse af Den Europæiske Fond for Økonomisk, Social og Territorial Samhørighed, Landbrug, Landdistrikter, Fiskeri, det Maritime Område, Velstand og Sikkerhed (Den Europæiske Fond), som indeholder reglerne for finansielle korrektioner vedrørende perioden efter 2027, som i øjeblikket drøftes. Dette vil være en anledning til at behandle de spørgsmål, der er rejst i de to foregående punkter, og navnlig sikre:

- at organer udpeget som nationale programmyndigheder også vedrørende deres udøvelse af denne rolle kan pålægges obligatoriske finansielle nettokorrektioner af Kommissionen
- at alle uregelmæssigheder i de indsendte regnskaber kan føre til obligatoriske finansielle nettokorrektioner fra Kommissionens side
- at alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne kan føre til obligatoriske finansielle nettokorrektioner fra Kommissionens side.

82 Revisionsretten vil afgive udtalelse om Kommissionens forslag om oprettelse Den Europæiske Fond, og denne udtalelse vil også omfatte bestemmelserne vedrørende finansielle korrektioner.

83 Kommissionen har kun vedtaget én afgørelse om finansiell korrektion, men dens arbejde med at følge op på både dens egne og Revisionsrettens revisioner har ført til, at medlemsstaterne har anvendt betydelige finansielle korrektioner. Vedrørende tre sager i vores stikprøve konstaterede vi dog, at Kommissionen havde kvantificeret de foreslåede korrektioner forkert, og i én sag var den afvejet fra bestemmelserne i EU-lovgivningen ved at begrænse omfanget af de nationale myndigheders fremtidige revisioner (jf. punkt [31-36](#)).

Anbefaling 1 - Anvende finansielle korrektioner som fastsat i den retlige ramme

Kommissionen bør:

- a) basere finansielle korrektioner på individuelt kontrollerede uregelmæssigheder og kun foreslå en systemisk fast korrektion, hvis dette ikke er muligt
- b) sikre, at faste nedsættelser ikke forhindrer, at udgifter, der anmeldes i fremtiden, underkastes regelmæssig kontrol og revision.

Måldato for gennemførelse: 2026.

84 Kommissionen er langsom til at indlede proceduren for finansielle korrektioner efter færdiggørelsen af sine revisionsberetninger. Den gennemfører først en opfølgingsproces med medlemsstaterne, som ikke er fastsat i lovgivningen. Dette er tidskrævende på grund af behovet for yderligere revisionsarbejde og Kommissionens mål om at nå frem til enighed om størrelsen af de finansielle korrektioner, som medlemsstaten skal anvende (jf. punkt 37-39). Når Kommissionen endelig indleder proceduren for finansielle korrektioner, er den lang tid om at afslutte den, og somme tider aftaler den med medlemsstaten, at denne kan foretage reducerede finansielle korrektioner (jf. punkt 40).

85 Ligesom med hensyn til sine egne revisioner er Kommissionen også langsom til at reagere på Revisionsrettens revisionsresultater. Vi konstaterede desuden, at den i strid med sine egne retningslinjer somme tider ikke indledte proceduren, når en medlemsstat var uenig i de finansielle korrektioner, som den havde foreslået på grundlag af Revisionsrettens revisionsresultater (jf. punkt 42-45).

86 En række finansielle korrektioner, som Kommissionen foreslog medlemsstaterne, var uden tilstrækkelig begrundelse nedsat i forhold til de beløb, der var angivet i dens revisionsberetninger (jf. punkt 41). Tilsvarende blev en række kvantificerbare revisionsresultater fra Revisionsretten opgivet af Kommissionen uden tilstrækkelig begrundelse (jf. punkt 46).

Anbefaling 2 - Sikre rettidig gennemførelse af finansielle korrektioner

Kommissionen bør:

- a) fastsætte og anvende rimelige frister for alle trin i proceduren for finansielle korrektioner
- b) sikre, at endelige revisionsberetninger lettere kan bruges til at anvende finansielle korrektioner, og så vidt muligt minimere behovet for yderligere revisionsarbejde, hvilket vil føre til kortere opfølgning og færre drøftelser med medlemsstaterne
- c) indlede proceduren for finansielle korrektioner i alle tilfælde, hvor en medlemsstat er uenig i en finansiell korrektion, som Kommissionen har foreslået
- d) tilstrækkeligt begrunde og dokumentere ændringer af foreslåede finansielle korrektioner og undgå ændringer uden ny dokumentation.

Måldato for gennemførelse: 2026.

87 Som reaktion på vores rapportering af en stigende fejlforekomst erklærede Kommissionen i 2013, at de nye bestemmelser om obligatoriske finansielle nettokorrektioner ikke ville give den nogen skønsbeføjelser med hensyn til vedtagelse af korrektionsafgørelser, og at de ville blive standardreaktionen i tilfælde af alvorlige mangler (ligesom vedrørende landbrugsudgifter). Mere end ti år senere havde Kommissionen vedtaget en enkelt afgørelse om finansiell korrektion inden for samhørighedspolitikken. Kommissionens vejledning om og kriterier for sådanne obligatoriske nettokorrektioner er ikke klart defineret og anvendes ofte ikke ensartet. Navnlig har den ikke fastsat kriterier for vurdering af alvorlige mangler og kategorisering af centrale krav, som er tilstrækkeligt klare til at sikre en objektiv vurdering.

88 Kommissionen indledte ikke altid proceduren for obligatoriske finansielle nettokorrektioner, når de retlige kriterier var opfyldt, og når den indledte proceduren, gjorde den det mere end tre år efter opdagelsen af alvorlige mangler og foreslog lavere finansielle korrektioner end påkrævet. I stedet for Kommissionen var det medlemsstaterne, der foretog finansielle korrektioner uden indvirkning på deres tildeling af EU-midler og dermed uden en præventiv effekt, som kunne have ført til forbedringer af forvaltnings- og kontrolsystemerne (jf. punkt [47-65](#)).

Anbefaling 3 - Sikre ensartethed i vurderingen af forvaltnings- og kontrolsystemer og evalueringen af alvorlige mangler

Kommissionen bør sikre ensartethed i vurderingen af centrale krav og evalueringen af alvorlige mangler, herunder ved at gøre den tilhørende vejledning klarere, hvor det er nødvendigt.

Måldato for gennemførelse: 2026.

89 De samlede finansielle korrektioner vedrørende samhørighedspolitikken er ikke oplyst i de årlige aktivitetsrapporter og den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport. Selv om Kommissionen traf foranstaltninger til at afhjælpe manglen på oplysninger om korrektionerne og deres grundlag i medlemsstaternes regnskaber, er de oplyste tal ikke tilstrækkeligt pålidelige. Desuden rapporterede medlemsstaterne ikke altid korrekt om de finansielle korrektioner, der var foretaget som reaktion på revisionsmyndighedernes revisioner. Endelig afspejler de anslåede fremtidige korrektioner ikke Kommissionens evne til at identificere og korrigere fejl i samhørighedsudgifterne, og den rapporterede risiko ved afslutningen er derfor sandsynligvis undervurderet (jf. punkt [66-77](#)).

Anbefaling 4 - Forbedre rapporteringen om korrektioner vedrørende samhørighedspolitikken i de årlige aktivitetsrapporter og i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport

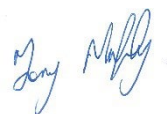
Kommissionen bør styrke sin rapportering ved:

- a) at fremlægge data om de samlede korrektioner og sikre, at de data, den offentliggør, herunder om korrektionernes grundlag, er nøjagtige
- b) at anslå de fremtidige korrektioner på grundlag af sin evne til at identificere og korrigere fejl
- c) at forbedre gennemsigtigheden ved at foretage en sammenligning mellem de oprindeligt anslåede fremtidige korrektioner og de faktisk foretagne finansielle korrektioner og oplyse om, hvordan forskellen indvirker på risikoen ved afslutningen.

Måldato for gennemførelse: 2026.

Vedtaget af Afdeling II, der ledes af Annemie Turtelboom, medlem af Revisionsretten, i Luxembourg på mødet den 15. oktober 2025.

På Revisionsrettens vegne

Tony Murphy
Formand

Bilag

Bilag I - Tidslinje for den proces, der fører til en finansiel korrektion foretaget af Kommissionen i henhold til forordning (EU) nr. 1303/2013 om fælles bestemmelser

Skridt	Tidsfrist
Revisionsfase	
1) Meddelelse om revisionen fra Kommissionen til medlemsstaten	Artikel 75, stk. 2: mindst 12 arbejdsdage forud for revisionen, undtagen i hastesager.
2) Udkast til revisionsberetning	Artikel 75, stk. 2a, litra a): senest tre måneder efter revisionen eller kontrollen på stedet.
3) Medlemsstatens svar på udkastet til beretning	Ikke fastsat i lovgivningen.
4) Endelig revisionsberetning (Kommissionens revisorer)	Artikel 75, stk. 2a, litra b): senest tre måneder efter at have modtaget et fuldstændigt svar fra medlemsstaten på udkastet til revisionsberetning.
Opfølgingsfase	
5) Kommissionens og medlemsstatens opfølgning	Ikke nævnt i forordningen om fælles bestemmelser og ikke underlagt nogen tidsfrist.
Proceduren for finansielle korrektioner	
6) Formel indledning af artikel 145-proceduren ved at Kommissionen meddeler medlemsstaten sine foreløbige konklusioner	Ikke fastsat i lovgivningen.
7) Medlemsstatens svar på indledningen af artikel 145-proceduren, <u>hvis</u> den kun vedrører præcist identificerede uregelmæssigheder	I henhold til artikel 145, stk. 1, har medlemsstaten <u>to måneder</u> til at svare.

Skridt	Tidsfrist
8) Medlemsstatens svar på indledningen af artikel 145-proceduren, <u>hvis</u> der er tale om faste korrektioner og/eller ekstrapolerede korrektioner	Artikel 145, stk. 2, giver medlemsstaten <u>yderligere to måneder</u> til at svare.
9) Medlemsstatens svar på indledningen af artikel 145-proceduren, <u>hvis</u> der er tale om faste korrektioner og/eller ekstrapolerede korrektioner, <u>og</u> en fristforlængelse er behørigt begrundet	Artikel 145, stk. 2, fastsætter ingen frist vedrørende behørigt begrundede tilfælde.
10) Kommissionens vurdering af medlemsstatens svar	Ikke fastsat i lovgivningen.
11) Kommissionen underretter medlemsstaten om sin konklusion og fastsætter en høringsdato i tilfælde af uenighed	Ikke fastsat i lovgivningen.
12) Høringsdato	Ikke fastsat i lovgivningen.
13) Kommissionen træffer afgørelse senest seks måneder efter høringen, eller (14)	Artikel 145, stk. 6, fastsætter seks måneder, medmindre der anmodes om og/eller fremlægges yderligere dokumentation.
14) Kommissionen træffer afgørelse senest seks måneder efter modtagelsen af yderligere dokumentation, der er fremlagt efter høringen	Lovgivningen fastsætter ikke, hvor lang tid Kommissionen kan give medlemsstaten til at fremlægge yderligere dokumentation efter høringen.
15) Kommissionen træffer afgørelse, <u>hvis</u> der ikke finder nogen høring sted	Hvis der sendes en høringsindkaldelse, men der ikke finder nogen høring sted, skal Kommissionen i henhold til artikel 145, stk. 6, træffe en afgørelse senest otte måneder efter datoen for indkaldelsen.

Kilde: Revisionsretten, baseret på forordning (EU) nr. 1303/2013.

Bilag II - Retlige betingelser for anvendelse af obligatoriske finansielle nettokorrekationer vedrørende alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne

Artikel 145, stk. 7	Artikel 2, stk. 39 - "alvorlig mangel"	Artikel 2, stk. 36 - "uregelmæssighed"	Artikel 2, stk. 37 - "økonomisk aktør"	Artikel 85
Kommissionen og/eller Revisionsretten konstaterer uregelmæssigheder ...	med henblik på gennemførelsen af EU-fondene	overtrædelse af EU-retten eller national lovgivning ...	en fysisk eller juridisk person eller anden enhed, der deltager i gennemførelsen af støtte fra ESI-fondene ...	udgifter i strid med gældende ret
der viser en alvorlig mangel ...	som kræver væsentlige forbedringer i systemet ...	som kan tilskrives en økonomisk aktørs handling eller undladelse ...	med undtagelse af en medlemsstat, som udøver sine beføjelser som offentlig myndighed	udgifter anmeldt til Kommissionen
som ikke var blevet oplyst, og	og som udsætter EU-midlerne for en væsentlig risiko for uregelmæssigheder og er uforenelig med en revisionserklæring uden forbehold	der skader eller vil kunne skade EU-budgettet ved afholdelse af en uretmæssig udgift over EU-budgettet		overtrædelsen har påvirket valget af en operation, eller der er begrundet risiko for, at den har haft en sådan virkning, eller overtrædelsen har påvirket størrelsen af de udgifter, som er anmeldt med henblik på refusion, eller der er begrundet risiko for, at den har haft en sådan virkning
som der ikke var truffet passende foranstaltninger vedrørende forud for påvisningen, eller som ikke havde været genstand for passende afhjælpende foranstaltninger forud for påvisningen				
Artikel 85, stk. 3 - proportionalitetsprincippet				
den mindst bebyrdende foranstaltning		der kan sikre opnåelse af	det legitime mål, der forfølges	

Kilde: Revisionsretten, baseret på forordning (EU) nr. 1303/2013 og EU's retspraksis.

Bilag III - Sammenligning af de anslåede fremtidige korrektioner og faktiske finansielle korrektioner vedrørende operationelle programmer med en restfejlfrekvens på over 2 %

Vi sammenlignede de finansielle korrektioner, der var foretaget, da de årlige aktivitetsrapporter for 2024 blev udsendt, med de fremtidige finansielle korrektioner, der oprindeligt blev anslået af GD'erne vedrørende operationelle programmer med en samlet restfejlfrekvens på over 2 %.

Vores analyse omfattede ikke regnskabsårene 2021-2022 og 2022-2023, da GD'erne kun nåede frem til en konklusion om lovligheden og den formelle rigtighed af disse års udgifter i de årlige aktivitetsrapporter for 2023 og 2024.

Der er stadig drøftelser i gang mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og der udføres yderligere revisionsarbejde, men de to tabeller nedenfor viser, at de finansielle korrektioner, der var foretaget, da de årlige aktivitetsrapporter for 2024 blev udsendt, lå et godt stykke under de oprindeligt anslåede korrektioner:

Tabel 1 - GD REGIO

Regnskabsår	Anslåede fremtidige korrektioner ¹ (afrundede tal i mio. euro)	Gennemførte korrektioner (afrundede tal i mio. euro)
2015-2016	Ingen	0,1
2016-2017	70	60
2017-2018	451	200
2018-2019	309-562	120
2019-2020	195-372	118
2020-2021	319-561	26
I alt	1 343-2 015	524

¹ Siden regnskabsåret 2018-2019 har GD'erne angivet de anslåede fremtidige korrektioner som et interval mellem de korrektioner, der er nødvendige for at bringe restrisikoen ned under 2 % hvad angår risikoen ved betalingen og den rapporterede maksimale risiko vedrørende de operationelle programmer. GD'erne rapporterer i de årlige aktivitetsrapporter om gennemførte korrektioner vedrørende udgifter i regnskabsåret (juli N - juni N+1) og om anslåede fremtidige korrektioner vedrørende udgifter i kalenderåret. Af sammenligningshensyn har vi anvendt de oprindeligt anslåede fremtidige korrektioner på udgifterne i regnskabsåret. De angivne beløb for anslåede fremtidige korrektioner vedrørende regnskabsåret svarer derfor ikke til de beløb, der i de årlige aktivitetsrapporter blev rapporteret vedrørende kalenderåret.

Tabel 2 - GD EMPL

Regnskabsår	Anslåede fremtidige korrektioner¹ (afrundede tal i mio. euro)	Gennemførte korrektioner (afrundede tal i mio. euro)
2015-2016	Ingen	Ingen
2016-2017	31	18
2017-2018	66	47
2018-2019	33-41	20
2019-2020	98-194	143
2020-2021	219-303	57
I alt	447-635	285

¹ Siden regnskabsåret 2018-2019 har GD'erne angivet de anslåede fremtidige korrektioner som et interval mellem de korrektioner, der er nødvendige for at bringe restrisikoen ned under 2 % hvad angår risikoen ved betalingen og den rapporterede maksimale risiko vedrørende de operationelle programmer. GD'erne rapporterer i de årlige aktivitetsrapporter om gennemførte korrektioner vedrørende udgifter i regnskabsåret (juli N - juni N+1) og om anslåede fremtidige korrektioner vedrørende udgifter i kalenderåret. Af sammenligningshensyn har vi anvendt de oprindeligt anslåede fremtidige korrektioner på udgifterne i regnskabsåret. De angivne beløb for anslåede fremtidige korrektioner vedrørende regnskabsåret svarer derfor ikke til de beløb, der i de årlige aktivitetsrapporter blev rapporteret vedrørende kalenderåret.

Kilde: Revisionsretten, baseret på data fra GD EMPL.

Forkortelser:

GD EMPL: Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion

GD REGIO: Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik

OLAF: Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

Glossar

Alvorlig mangel: En mangel, som kræver væsentlige forbedringer i systemet, og som udsætter fondene for væsentlig risiko for uregelmæssigheder, og hvis eksistens er uforenelig med en revisionserklæring uden forbehold vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemets funktionsmåde.

Anslåede fremtidige korrektioner: Korrektioner, der skal foretages for at reducere den bekræftede fejlfrekvens til højst 2 % for hvert enkelt program, når der ses bort fra effekten af forskud fra finansielle instrumenter.

Centrale krav: 18 kriterier for vurdering af et forvaltnings- og kontrolsystems funktionsmåde og for konstatering af alvorlige mangler. Kriterierne er defineret i bilag IV til Kommissionens delegerede forordning (EU) 480/2014.

Delt forvaltning: Metode til gennemførelse af EU-budgettet, hvor Kommissionen - modsat ved direkte forvaltning - delegerer opgaver til medlemsstaterne, men stadig har det endelige ansvar.

Finansiell korrektion: Foranstaltning til at beskytte budgettet mod regelstridige eller svigagtige udgifter, som består i at tilbagetrække eller inddrive midler til opvejning af fejlagtige betalinger til EU-støttede projekter eller programmer.

Forordning om Den Europæiske Fond Foreslået efterfølger til forordningen om fælles bestemmelser, som skal gælde for perioden 2028-2034, og som fastsætter fælles regler for mange EU-fonde, hvis gennemførelse omfatter nationale tildelinger fra EU-budgettet, herunder de fire fonde under samhørighedspolitikken.

Forordning om fælles bestemmelser: Forordning, som fastlægger de regler, der gælder for otte EU-fonde, herunder de fire fonde under samhørighedspolitikken. Den nuværende forordning dækker perioden 2021-2027.

Forsvarlig økonomisk forvaltning: Forvaltning af ressourcer i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet.

Forvaltnings- og kontrolsystem: Struktur for kontrolaktiviteter vedrørende EU's udgiftsprogrammer.

Forvaltningsmyndighed: National, regional eller lokal myndighed (offentlig eller privat), som en medlemsstat har udpeget til at forvalte et EU-finansieret program.

Fælleslovgiverne: EU-Rådet og Europa-Parlamentet, som samarbejder på lige fod om at vedtage EU-lovgivning.

Offentligt udbud: En offentlig myndigheds indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser ved anvendelse af en åben og konkurrencebaseret procedure med henblik på at opnå kvalitet og valuta for pengene.

Operationelt program: Ramme for gennemførelse af EU-finansierede projekter i en bestemt periode, som afspejler de prioriteter og mål, der er fastsat i partnerskabsaftaler mellem Kommissionen og de enkelte medlemsstater.

Revisionsmyndighed: Uafhængig national enhed med ansvar for at revidere et EU-udgiftsprogramms systemer og transaktioner.

Samhørighedsfonden: EU-fond, der har til formål at mindske den økonomiske og sociale ulighed i EU ved at finansiere investeringer i medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst pr. indbygger er lavere end 90 % af EU-gennemsnittet.

Samhørighedspolitikken: EU-politik, som tager sigte på at reducere de økonomiske og sociale forskelle mellem EU's regioner og medlemsstater ved at fremme jobskabelse, konkurrenceevne i erhvervslivet, økonomisk vækst, bæredygtig udvikling samt grænseoverskridende og interregionalt samarbejde.

Samhørighedspolitikens fonde: EU-fonde, som støtter økonomisk, social og territorial samhørighed i EU. For perioden 2014-2020: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede. For perioden 2021-2027: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden og Fonden for Retfærdig Omstilling.

Sikkerhedspakke: Dokumenter vedrørende samhørighedspolitikens fonde, som hver medlemsstat årligt sender til Kommissionen: et årsregnskab, et sammendrag, en kontrolrapport, en forvaltningserklæring og en revisionserklæring.

Økonomisk aktør: En fysisk eller juridisk person eller anden enhed, der deltager i gennemførelsen af støtte fra samhørighedspolitikens fonde, med undtagelse af en medlemsstat, som udøver sine beføjelser som offentlig myndighed.

Kommissionens svar

<https://www.eca.europa.eu/da/publications/SR-2025-22>

Tidslinje

<https://www.eca.europa.eu/da/publications/SR-2025-22>

Revisionsholdet

Revisionsrettens særberetninger præsenterer resultaterne af dens revisioner vedrørende EU-politikker og -programmer eller forvaltningsspørgsmål i forbindelse med specifikke budgetområder. Med henblik på at opnå maksimal effekt udvælger og udformer Revisionsretten sine revisionsopgaver under hensyntagen til de risici, der knytter sig til forvaltningens resultatopnåelse eller regeloverholdelsen, de pågældende indtægters eller udgifters omfang, den fremtidige udvikling samt den politiske og offentlige interesse.

Denne forvaltningsrevision blev udført af Revisionsafdeling II - Investering i samhørighed, vækst og inklusion, der ledes af Annemie Turtelboom, medlem af Revisionsretten. Revisionsarbejdet blev ledet af François-Roger Cazala, medlem af Revisionsretten, med støtte fra kabinetschef Dirk Pauwels, attaché Stéphanie Girard, ledende administrator Maria Eulàlia Reverté i Casas, opgaveansvarlig Jiří Beneš, viceopgaveansvarlig Aleksandar Latinov, seniorrevisorerne Kevin Deceuninck og Christophe Grosnickel og trainee Maja Stavreska. Alexandra Mazilu ydede grafisk støtte.

François-Roger Cazala

Jiří Beneš

Aleksandar Latinov

Christophe Grosnickel

Kevin Deceuninck

Maja Stavreska

MEDDELELSE OM OPHAVSRET

© Den Europæiske Union, 2025

Den Europæiske Revisionsrets politik for videreanvendelse er fastsat i [Revisionsrettens afgørelse nr. 6-2019](#) om den åbne datapolitik og videreanvendelse af dokumenter.

Medmindre andet er oplyst (f.eks. i individuelle meddelelser om ophavsret), er det af Revisionsrettens indhold, der ejes af EU, licenseret i henhold til [Creative Commons Attribution 4.0 International \(CC BY 4.0\)](#). Det betyder, at videreanvendelse generelt er tilladt med korrekt angivelse af kilde og ændringer. Ved videreanvendelse af Revisionsrettens indhold må den oprindelige betydning eller det oprindelige budskab ikke fordrejes. Revisionsretten er ikke ansvarlig for eventuelle konsekvenser af videreanvendelsen.

Yderligere tilladelse skal indhentes, hvis specifikt indhold afbilder identificerbare privatpersoner, f.eks. på billeder af ansatte i Revisionsretten, eller omfatter tredjeparts værker.

Hvis en sådan tilladelse opnås, erstatter denne tilladelse ovenstående generelle tilladelse, og den skal klart anføre eventuelle begrænsninger i anvendelsen.

Tilladelse til at anvende eller gengive indhold, der ikke ejes af EU, skal eventuelt indhentes direkte hos indehaveren af ophavsretten.

Software og dokumenter, der er omfattet af industriel ejendomsret såsom patenter, varemærker, registrerede design, logoer og navne, er ikke omfattet af Revisionsrettens videreanvendelsespolitik.

EU-institutionernes websteder på europa.eu-domænet har links til websteder uden for europa.eu-domænet. Da Revisionsretten ikke har kontrol over disse websteder, anbefales det at gennemse deres privatlivspolitik og ophavsretspolitik.

Anvendelse af Revisionsrettens logo

Revisionsrettens logo må ikke anvendes uden Revisionsrettens forudgående samtykke.

HTML	ISBN 978-92-849-5906-8	ISSN 1977-5636	doi:10.2865/6986890	QJ-01-25-055-DA-Q
PDF	ISBN 978-92-849-5907-5	ISSN 1977-5636	doi:10.2865/6963361	QJ-01-25-055-DA-N

HVORDAN DER HENVISES TIL DENNE PUBLIKATION

Den Europæiske Revisionsret, [særberetning 22/2025](#) "Finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken - Rammen er kompleks, og Kommissionen har indtil videre kun vedtaget én afgørelse", Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2025

Et af redskaberne til at beskytte EU-budgettet mod regelstridige udgifter under samhørighedspolitikken er finansielle korrektioner foretaget af Kommissionen, som definitivt reducerer EU-finansieringen til medlemsstaterne. Det var forventningen, at sådanne korrektioner ville blive standardreaktionen på alvorlige mangler. Men selv om der hvert år i perioden 2014-2020 var en væsentlig fejlforekomst i udgifterne, gik der over ti år, før Kommissionen vedtog den første korrektion af denne type i september 2025. Ved vores revision konstaterede vi, at den retlige ramme var kompleks og ikke var blevet forbedret væsentligt med henblik på perioden 2021-2027. Der var også mangler i Kommissionens anvendelse af rammen. Rapporteringen var desuden ikke tilstrækkeligt pålidelig - bl.a. var de anslåede fremtidige korrektioner baseret på en overvurdering af Kommissionens evne til at identificere og korrigere fejl. Vi anbefaler, at Kommissionen anvender korrektioner i overensstemmelse med den retlige ramme, sikrer rettidig gennemførelse og forbedrer rapporteringens gennemsigtighed og nøjagtighed.

Særberetning fra Revisionsretten udarbejdet i medfør af artikel 287, stk. 4, andet afsnit, i TEUF.

DEN
EUROPÆISKE
REVISIONSRET

Den Europæiske Unions
Publikationskontor

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tlf. +352 4398-1

Kontakt: eca.europa.eu/da/contact

Websted: eca.europa.eu

Sociale medier: [@EUauditors](https://twitter.com/EUauditors)